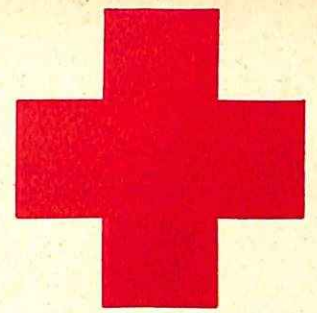

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1964

Η ΛΑΜΠΡΗ

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

ΜΑΡΙΑΣ ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Μέτρια.

1. Νά την ή λαμ. πρή με τὰ λου.
2. Πᾶ. με νὰ στρω. θου. με στο χορ.

1. λού. δια Κό.ψε. τε, παι. διὰ τὴν πα. σχα. λιά κιό.λα. με χα. ρές και με τρα.
2. τὰ. ρι και τ'άρ.νι μας ψη. νε. ται. σι. γὰ και με τῆς 'Α. νά. στα. σης τῆ

ΕΡΩΔΟΣ.

1. γού. δια, τρέ. ξε. τε νά. λά. ζου. με. φι. λιά.
2. χά. ρη φέρ. τε νὰ τσουγκρί. σου. με. τὰ. γὰ. 1. 2. Σῆ. μαν. τρα. γλυ. κά. βα. ροῦν. ἄ.

κό. μα και μο. σχο. βο. λοῦν. οἱ. ἐκ. κλη. σιές, μό. σχο. στὰ. φι. λιά. στο. κά. θε. στο. μα,

τὰ. φι. λιά. τῆς. ἄ. νοι. ζης. ὄ. ρο. σιές.

1. 2.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, ὑπὸ τὴν ὕψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ και τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941 • Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 19ον

ΜΑΪΟΣ 1964 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις συμφώνως ἄρθρον 6 Α. Ν. 1091. : Διευθύνσεις Περιοδικῶν : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8 Ἰστρία 22. • Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου : ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 και Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 1,50 — Ἐτησίαι συνδρομὴ Ἐστω. Δραχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολάρια

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ : Παρακαλοῦμεν θερμῶς : α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἀπροσώπως Ε. Ε. Σ. Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

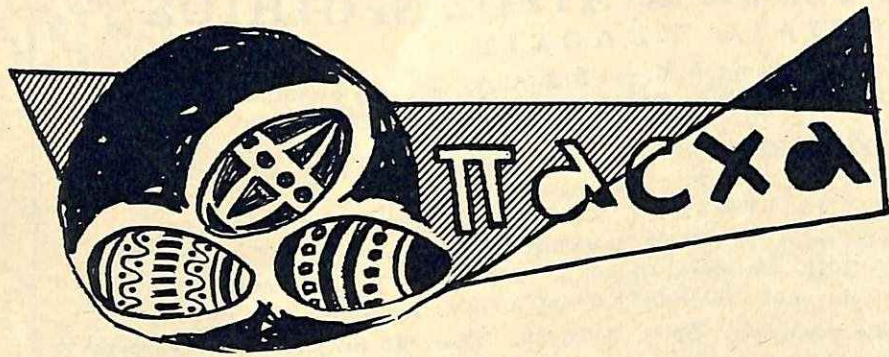
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

	Σελίς	Page
ΓΙΟΥΛΗΣ: Ἐρμηνεία τοῦ ἐξωφύλλου	1	1
Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ: Τὸ Πάσχα	2	2
Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΒΡΘΗ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ	3	3
ΣΤ. ΣΠΙΛΙΟΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ἡ ὕλοποίησις ἐνὸς ὄνειρου	4	4
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Οἱ κυριώτεροι σταθμοὶ τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ	6	6
ΜΑΤΘ. ΜΟΥΝΤΕ: Ἀναστάσιμες ὥρες	7	7
Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Μυστράς, 29 Μαΐου	8	8
Τ. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ: Τὰ τραγούδια τῆς Λαμπρῆς	9	9
ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τὸ Πασχαλινὸ παραμῦθι τῆς γιαγιάς	10	10
Κ. ΑΓΓΕΛΙΔΗ: Ἀθῆναι — Κολωνία	12	12
ΕΥ. Σ. ΣΤΑΜΑΤΗ: Ἡ καθημερινὴ μας φυσική	13	13
Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ: Καιρικαὶ καταστάσεις εἰκονιζόμεναι εἰς κορμούς δένδρων	14	14
Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ: Ἡ Φύσις και τὰ μυστικὰ τῆς	16	16
ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.: Εἰκόνες	16	16
ΚΙΝΗΣΙΣ — ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. και Ε.Ε.Σ.Ν.	18	18
ΚΩΝ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ: Μελέαγρος	20	20
ΑΝΤ. DE SAINT-EXUPÉRY: Ὁ ἐπιχειρηματίας (Μετ. ΚΩΤΙΑΣ ΡΟΔΙΑΔΗ)	21	21
Σ. Π.: ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ (Παλαμᾶς, Παπαδιαμάντης, Κάλβος)	22	22
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ἱστορικὰ χρονολογίαι	24	24
Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ-ΝΟΒΑ: Ὁ ὕμνος τῆς Μητέρας	24	24
ΔΩΡΟΥ ΑΝΘΗ: Πάσχα	24	24
Τ. HOOD: Ποίημα: Περρασμένα και τωρινὰ (Μετὰφρ. Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ)	24	24
Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ: Ὁ λόρδος Βύρων και ὁ Σαρῆς	25	25
ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ: Ἀθλητικὴ ζωὴ	26	26
Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗ: Χαῖρε, Μαρία! (ποίημα)	27	27
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ	28	28
ΠΑΠΠΟΥ - ΓΙΑΓΙΑΣ: Ἐμμετραι συμβουλές	29	29
ΕΚΤ. ΜΑΛΟ: Χωρὶς οἰκογένεια	30	30
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ	31	31
Α. Β. — Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ — Μ. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΥ: Στίχοι — Μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα.		
YOULIS: Explanation of the cover	1	1
E.P. FOTIADIS: Easter Sunday	2	2
H. M. THE KING'S NAME	3	3
ST. SPILIOPOULOS: Materialization of a Dream	4	4
EDITORIAL: Main Stages of the Red Cross	6	6
MATH. MOUNTES: Easter hours	7	7
K. PAPAPANAYOTOY: Mystras, May 29th	8	8
T. KALONAROS: Easter Songs	9	9
SP. PANAGIOTOPOULOS: Grandmother's Easter Tale	10	10
C. ANGELIDIS: Athens — Cologne	12	12
E. S. STAMATIS: Everyday's Physics	13	13
F. P. KARAPIPERIS: Influence of weather on trees-trunks	14	14
N.G. DEMITROKALLIS: Nature and its secrets	15	15
J.R.C. GROUPS ACTIVITIES, in Pictures	16	16
H.R.C. and J.R.C. MOVEMENT and ACTIVITIES	18	18
C. D. KOLOVOS: Meleagros	20	20
ΑΝΤ. DE SAINT-EXUPÉRY: The Enterpriser (translation by KOTIA RODIADES)	21	21
S.P.: ANTHOLOGY (Palamas-Papadiamantis-Calvos)	22	22
EDITORIAL: Historical Dates	24	24
G. ATHANASIADES — NOVAS: Hymn fo the Mother	24	24
D. ANTHIS: Easter	24	24
T. HOOD: Things of the past and present (translation by M. HECONOMOU)	24	24
D. GR. CAMBOUROGLOU: Lord Byron and Saris	25	25
SP. AVLONITIS: Athletic Life	26	26
M. MALAKASSIS: Ave Maria (Poem)	27	27
READERS' CONTRIBUTION	28	28
GRANDFATHER-GRANDMOTHER: Advise in verse	29	29
HECTOR MALOT: Without family	30	30
PUZZLES	31	31
A. B. — S. SPERANTZA — M. GOUNAROPOULOS Verse — Music in the inner cover.		

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ είναι ένα από τα ωραιότερα έργα του Κρητικού ζωγράφου Μιχαήλ Δαμασκηνού, που έζησε κατά τα τέλη του 16 και τις αρχές του 17 αιώνας. Μικρός ακόμη ο Δαμασκηνός έπηγε για λίγο διάστημα στη Ζάκυνθο κ' έπειτα στη Βενετία. Εκεί καταπιόσθη με την αντιγραφή κωδίκων, φροντίζοντας να πλουτίσει τα ποιήματά του με πρωτότυπες διακοσμήσεις. Αργότερα έπισκέφθη τη Ρώμη και άλλες Ιταλικές πόλεις. Η άκατανίκητη δίψα του για τη μελέτη των άριστουργημάτων τῆς τέχνης και ἡ άσκητική ιδιοσυγκρασία του τον έκαναν να ταξιδέψει, ώριμος πια, στο Σινά, στον Ἄθωνα, στον Ὅσιο Λουκά και άλλου. Κατά

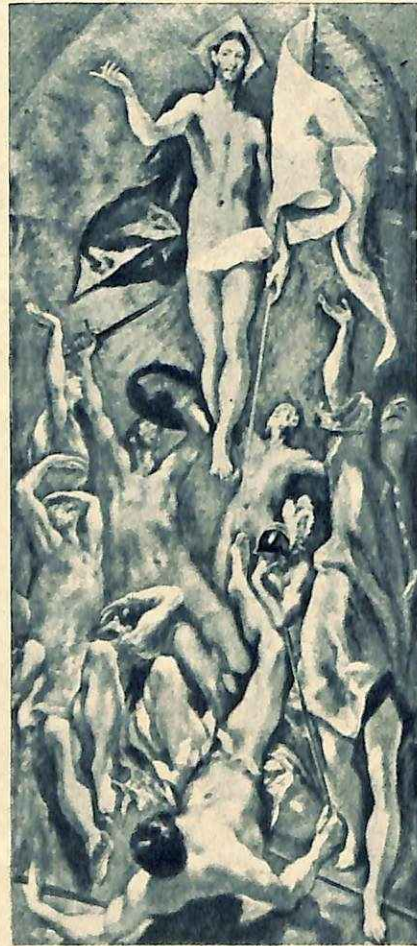
τό διάστημα μιὰς πολύχρονης διαμονῆς στο Ἅγιον Ὅρος ἐφιλοτέχνησε πολλές άγιογραφίες που, ὅπως τὰ περισσότερα έργα του, διακρίνονται για τὴν ἐκφραστικότητά τους. Χωρὶς νὰ ξεμακρῖνει ἀπὸ τὴν Κρητικοβυζαντινὴ παράδοσι ὁ Δαμασκηνός, έκανε τὶς μορφές τῶν ἁγίων φαικότερες, περισσότερο ἀνθρώπινες, ἐπιρρασμένος φανερά ἀπὸ τὴ βενετσιάνικη Σχολή, που μεσοαναοῦσε στήν ἐποχή του. Ἐργα του σώζονται στο Ἅγιον Ὅρος, στο Σινά, στή Βενετία και στο ναὸ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ Ἡρακλείου (Κρήτης), ὅπου και ἡ ἔσοχη « Ἀνάστασις »

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΓΙΟΥΛΗΣ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
1 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1 Τζορδ
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.83
ΑΡΙΘ. 36199

ΑΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΠΚΟΥΣ κεντρικόν γεγονός του Χριστιανισμού είναι η Γέννησις, αν δια τους Διαμαρτυρομένους είναι η Σταύρωσις, — δια την Ὀρθοδοξίαν είναι η Ἀνάστασις. Καί τὸ πρᾶγμα εἶναι φυσικόν. Διότι ἡ Ὀρθοδοξία διεμορφώθη ὡς Ἑλληνική Ὀρθοδοξία, ὡς Ἑλληνικός Χριστιανισμός εἰς τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων Ἑλληνικὴν Ἀνατολήν, ἀλλὰ καί εἰς τὴν Ἀνατολήν τὴν ἐξελληνισθεῖσαν διὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, τῶν Διαδόχων καὶ τῶν Ἐπιγόνων τοῦ μεγάλου Μακεδόνα. Καί ἄς μὴ λησμονοῦμεν, ὅτι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπειτα συνετέλεσαν, χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, εἰς τὸν πληρέστερον ἐξελληνισμόν τῆς Ἀνατολῆς, ὅταν ἀπὸ τοῦ 30 περίπου πρὸ Χριστοῦ ὠλοκλήρωσαν τὴν κατάκτησίν της, — καί ἄς φαίνεται τοῦτο κάπως παράξενον. Καί εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Παλαιστίνην, Ἑλληνιστικὴν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ὑπὸ ἐποψίν κυριαρχούσης ἑλληνικῆς παιδείας, ἦτο φυσικὸν νὰ ἔχουν διαδοθῇ αἱ παμπάλαιαι ἑλληνικαὶ παραδόσεις τῆς Αἰωνίας Ἀνοιξέως, πού συνοψίζονται εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς Κόρης — τῆς Περσεφόνης — ἀπὸ τὴν Μητέρα της — τὴν Δήμητρα — καὶ τῆς ἀνόδου τῆς Κόρης εἰς τὴν γῆν. Καί αἱ παραδόσεις αὐταὶ συνεδυσάσθησαν πρὸς τὸ ἑβραϊκὸν πάσχα, πού ἐωρτάζετο κατὰ τὸν μῆνα Νισάν, τὸν ἰδικὸν μας Ἀπρίλιον περίπτου, διὸ καὶ πολὺ ἐνωρὶς διεμορφώθησαν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐκκλησίαν ἑορταί εἰς ἀνάμνησιν τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

εἶναι γνωστὸν ἀπὸ ἐκκλησιαστικούς συγγραφεῖς τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, οἱ ὅποιοι ἀγνοοῦν ἑβραϊκὰ καὶ ἐτυμολογοῦν τὴν λέξιν

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ ΔΟΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΥ (ΓΚΡΕΚΟ)

Ἀπὸ τὰς ἑορτάς αὐτὰς ἡ κατ' ἔτος μνήμη τοῦ πάθους τοῦ Ἰησοῦ, πού συνέβη ὅταν ἐωρτάζετο τὸ ἑβραϊκὸν Πάσχα, ὠνομάσθη Πάσχα. Καί ὅτι μὲν κατ' ἀρχὰς Πάσχα ἐλέγετο μόνον ἡ πένθιμος ἑορτὴ μᾶς

Πάσχα ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ρῆμα «πάσχειν». Ἀλλὰ καί εἰς τὰς λεγομένας «Ἀποστολικὰς Διαταγὰς» καί εἰς ἄλλα παλαιοχριστιανικὰ κείμενα γίνεται σαφὴς χωρισμὸς τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ὡς ἡμέρας πέν-

θους καὶ νηστείας, ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως, ὡς ἡμέρας χαρᾶς καὶ διασκεδάσεως. Ἀργότερα ὁμοῦ Πάσχα ὠνομάζαν τὴν μνήμην καὶ τῶν δύο ἑορτῶν μαζί, καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάθους καὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως: Ἦτο τὸ «Πάσχα σταυρώσιμον» καὶ τὸ «Πάσχα ἀναστάσιμον». Καί πιθανῶς ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ τετάρτου αἰῶνος ἡ λέξις Πάσχα ἐσήμαινε πλέον μόνον τὴν πανήγυριν τῆς Ἀναστάσεως.

Τοῦ Πάσχα ἀνέκαθεν προηγεῖτο νηστεία. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ὠρισμένης διαρκείας. Ἄλλοι ἐνήστευαν μίαν ἡμέραν, ἄλλοι δύο, ἄλλοι 40 ὥρας. Ἡμέραι νηστείας ἦσαν ἡ Μεγάλη Παρασκευὴ καὶ τὸ Μέγα Σάββατον. Διότι κατ' αὐτὸ δὲν ἔτρωγαν τίποτε μέχρι τῆς ἀλεκτροφωνίας τῆς Κυριακῆς, ἕως δηλαδὴ τὰς πρώτας ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅποτε ἐγίνετο ἡ Ἀνάστασις. Ἡ διήμερος νηστεία ἐγίνετο κατόπιν ἐξαήμερος καθ' ὅλην τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, πάντοτε ὁμοῦ αὐστηροτέρα ἦτο κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας. Πότε, τώρα, καθιερώθη ἡ τεσσαρακονθήμερος πρὸ τοῦ Πάσχα νηστεία εἰς ἀνάμνησιν τῆς τεσσαρακονθήμερου νηστείας τοῦ Κυρίου, — δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ἀκριβῶς. Φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησε κατὰ τοὺς φοβεροὺς διωγμοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Καί ἐπεκράτησε πρῶτα εἰς τὴν Ἀνατολήν καὶ ἐπειτα εἰς τὴν Δύσιν. Ἀλλὰ καί εἰς τὴν νηστείαν αὐτὴν, ὅπως καί εἰς τὰς ἄλλας, τὴν δέουσαν κατεύθυνσιν ἔδωσε κυρίως ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν εἶχε σπουδάσει καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας καὶ ἰατρικὴν καὶ εἰσήγαγεν εἰς τὴν νέαν θρησκείαν τὰς σχετικὰς διδασκαλίας τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν καὶ μάλιστα τοῦ Ἰπποκράτους καὶ τοῦ Γαληνοῦ, οἱ ὅποιοι μὲ τὰς ἐπιστημονικῶς καθωρισμένας ἀνὰ χρονικὰ διαστήματα νηστείας ἐπεδίωκαν τὴν κάθαρσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν λέπτυνσιν τοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ καί κατὰ τὸν πέμπτον αἰῶνα ὑπῆρχεν ἀκόμη μεγάλη ποικιλία ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς νηστείας, ἡ ὁποία ὁμοῦ ἐλέγετο γενικῶς Τεσσαρακοστὴ εἰς ἀνάμνησιν τῆς διαρκείας 40 ἡμερῶν νηστείας τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον. Καί σιγά — σιγά ἡ νηστεία εἰς τὴν Ἀνατολήν ὠρίσθη εἰς 50 ἡμέρας, ἦτοι νηστεία ἐπτὰ ἑβδομάδων πρὸ τοῦ Πάσχα, πλὴν τῆς

(Συνέχεια στὴ σελίδα 29)

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ!

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΕΦΕΤΟΣ
ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ
Ω Σ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΝ
ΤΟΥ ΕΟΡΤΗΝ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΛΑΟΦΙΛΗΜΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΑ
ΤΑΣ ΘΕΡΜΟΤΕΡΑΣ
ΕΥΧΑΣ

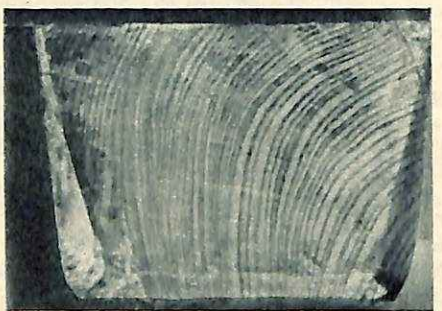
ΚΑΙΡΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΙΚΟΝΙΖΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΚΟΡΜΟΥΣ ΔΕΝΔΡΩΝ

ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΝ, ξαστος δακτύλιος κορμού δένδρου σημειώνει αύξησιν ενός έτους του δένδρου και αν μετρήσῃ κανείς προσεκτικὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τῶν δακτυλίων, εἶναι δυνατόν νὰ δώσῃ μίαν ἀρκετὰ καλὴν ἐκτίμησιν τῆς ἡλικίας τοῦ δένδρου. Πρὸς πραγματοποίησιν τῆς μετρήσεως αὐτῆς τῶν δακτυλίων εἶναι φυσικὰ ἀπαραίτητον νὰ κοπῆ ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου ἐγκαρσίως διὰ πριονίου καὶ κατὰ κάποιον τρόπο νὰ λειανθῆ ἢ διὰ τῆς κοπῆς δημιουργηθεῖσα ἐπιφάνεια.

Οἱ δακτύλιοι ὅμως αὐτοὶ δὲν παίζουσι ἀπλῶς ῥόλον μητρῶον πρὸς καθορισμὸν μόνον τῆς ἡλικίας τοῦ δένδρου. Μία περισσότερον προσεκτικὴ ἐξέτασις αὐτῶν πείθει τοὺς εἰδικούς ὅτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς δακτυλίους εἶναι πλατύτεροι ἀπὸ ἄλλους στενωτέρους καὶ ὅτι ἡ τοποθέτησις αὐτῆ ἀκολουθεῖ κάποιαν περιόδον.

πιστώθη ὅτι εἰς τοὺς κορμούς αἰωνοβίων δένδρων τῶν νοτιοδυτικῶν κυρίως περιοχῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσι σημειωμένα καταστάσεις τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ κλίματος πολὺν χρόνον προτοῦ ἰδρυθῆναι γραφεῖα καιροῦ καὶ Σταθμοὶ μετεωρολογικοί. Κατωρθώθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἐρευνηθῆ τὸ φαινόμενον τῆς βροχῆς κυρίως διὰ τῆς μελέτης τῶν δακτυλίων κορμῶν δένδρων, τὰ ὅποια ἀνεπτύχθησαν πρὸ ἑκατοντάδων καὶ ὀλοκλήρων χιλιάδων ἐτῶν.

Αἱ ἐρευναι βάσει τῆς θεωρίας αὐτῆς ἐπεξετάθησαν ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐμελετήθησαν αἱ σαρκοφάγοι τῆς

Δακτύλιοι κορμοῦ κυπαρίσσου πού ἐχρησίμευσεν ὡς ἐμπόλιον κίονος τοῦ Παρθενῶνος.

Αἰγύπτου. Ἐγένοντο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προσπάθειαι καθορισμοῦ τῶν κύκλων τῆς βροχῆς καὶ τῆς ξηρασίας κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Φαραῶν καὶ ἀκόμη προγενεστέρως.

Ἡ Ἑλλάς, χώρα εἰς τὴν ὁποίαν ἐγαλουρήθη ἡ ἐπιστήμη τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ κλίματος, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑστερήσῃ καὶ εἰς συγχρόνους ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς βάσει τῆς θεωρίας τοῦ Ντάγκλας. Ἐγένοντο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐρευναι πρὸς ἐξακριβωσιν περιοδικότητων εἰς τὸ φαινόμενον τῆς βροχῆς ἐν Ἀττικῇ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν. Ἐξητάσθη πρὸς τοῦτο ὑπὸ ἀρμοδίου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τὸ πάχος τῶν δακτυλίων κορμοῦ κυπαρίσσου, τεμάχια τοῦ ὁποίου ἐχρησίμευαν ὡς ἐμπόλια κίονων τοῦ Παρθενῶνος. Ἐκ τῆς ἐπισταμένης ἐξετάσεως τῶν ἐμπολίων αὐτῶν προέκυψεν ὅτι οἱ δακτύλιοι τῶν κορμῶν τῶν δένδρων

ἀπὸ τὰ ὅποια ἀπεκόπησαν πρὸ 2600 καὶ πλέον ἐτῶν, παρουσιάζουσι μεγάλας καὶ εὐκρινεῖς περιοδικὰς μεταβολὰς τοῦ πλάτους των, αἱ ὁποῖαι παρέχουσι τὰ ἀνάλογους μεταβολὰς τῆς βροχῆς καὶ γενικώτερον τοῦ ὑετοῦ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Σκόπιμον κρίνεται ἐπ' εὐκαιρίᾳ νὰ ἀναφερθῶν καὶ τὰ κατωτέρω, τὰ ὅποια δὲν φαίνονται ἐντελῶς ἄσχετα πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ Ντάγκλας: Οἱ αἰγοβοσκοὶ τῶν ὄρειων περιοχῶν τῆς χώρας μας γνωρίζουσι νὰ ὑπολογίζουσι ὄχι μόνον τὴν ἡλικίαν τῶν δένδρων βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δακτυλίων των, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν αἰγῶν των ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δακτυλίων τῶν κεράτων των. Ἐκ τοῦ πάχους, ἐξ ἄλλου, τῶν δακτυλίων τῶν αἰγοκεράτων δύνανται οἱ ὄρεσίβιοι ποιμένες τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου νὰ καθορίσουσι τὴ «βαρουχειμωνιά» ἢ «καλοχειμωνιά» μικροῦ ἀριθμοῦ παρελθόντων χειμῶνων, πού ἀνήκουσι εἰς ἔτη κατὰ τὰ ὅποια αἱ αἰγες των ἐγεννήθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν.

Στὸ περιθώριο τῆς ιστορίας

Ο ΔΑΥΙΔ ΚΑΙ Η ΑΡΑΧΝΗ

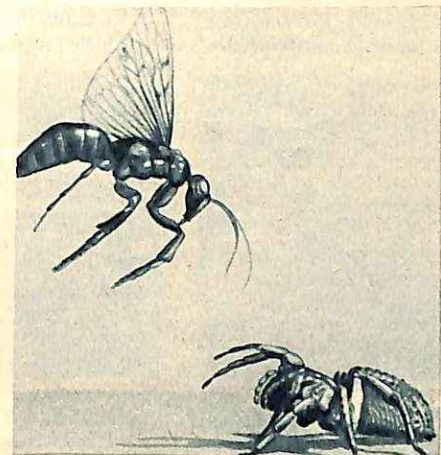
Ὅταν ἦταν ἓνα ἀπλὸ τσοπανόπουλο ὁ Δαυὶδ, πολὺ ποῖν νὰ γίνῃ βασιλιάς, βρέθηκε σὲ μέγαν κίνδυνον: κάποιοι κακοποιοὶ τὸν κνηγοῦσαν, χωρὶς νὰ τοὺς δώσῃ σοβαρὰ ἀφορμὴ. Τρέχοντας γὰ νὰ σωθῆ εἶδε μιά σπηλιὰ καὶ κρύφτηκε μέσα.

Στὴν εἰσοδὸς τῆς ἄρχισε, συμπτωματικὰ, νὰ πλέκῃ τὸ δίχτυ τῆς μιᾶς ἀράχνης ἀμέσως μόλις εἶχε μπεῖ ὁ Δαυὶδ. Ὅταν οἱ δῖωκτες του φθάσαν ἐκεῖ εἶδαν τὴ μπουκά τῆς σπηλιᾶς κλεισμένη ἀπὸ τὸν ἴστό τῆς ἀράχνης, πίστεψαν πῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ εἶναι μέσα κανεὶς, κ' ἔφυγαν.

Ἔτσι τὸ ἀποκρουστικὸ ἔντομο ἔσωσε ἀθελά του τὸν κατοπινὸ μέγαν βασιλιὰ καὶ προφήτη.

Η ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΜΕΣΑ ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΚΑΘΕ ζωντανὸς ὄργανισμὸς, πού ζῆ ἐλεύθερος μέσα στὴ φύσι, σὲ κάθε του βῆμα ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ κάποιον κίνδυνον, σὲ κάθε στιγμή κινδυνεύει καὶ ἀπὸ κάποιον ἐχθρὸ. Ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ φυσιοδίφες, οἱ ὅποιοι ὄλη τους τὴν ζωὴ τὴν ἀφιερώνουσι στὴ μελέτη τῆς Φύσεως καὶ τῶν πλασμάτων της, μονάχα ἓνα πολὺ μικρὸ, ἓνα ἐλάχιστο μέρος ἀπὸ τὰ ζῶα

Μιά σφήκα ἑτοιμὴ νὰ ἐπιτεθῆ ἐναντίον μιᾶς ἀράχνης.

πὺ ζοῦν ἐλεύθερα πεθαίνουν φυσιολογικὰ ἀπὸ γερατειά. Τὰ περισσότερα, σχεδὸν ὅλα, πέφτουσι θύματα στὸν ἀδιάκοπο ἀγῶνα, πού διεξάγουσι ἢ γὰ νὰ ἐξασφαλίσουσι τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των ἢ γὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἐχθρούς των.

Γιὰ τὸν ἀγῶνα ὅμως αὐτὸν ἡ φύσις ἔχει προικίσῃ τὰ πλάσματά της μὲ τὰ κατάλληλα μέσα ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως. Κάθε ζῶο δηλαδὴ διαθέτει τὰ ὄπλα ἐκείνα, μὲ τ' ὅποια ἢ μπορεῖ νὰ ἀμυνθῆ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του ἢ νὰ ἐπιτεθῆ ἐναντίον ἐκείνων γιὰ τὰ ὅποια αὐτὸ εἶναι ὁ ἐχθρὸς.

Πολλὰ εἶναι τὰ μέσα ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως τῶν διαφόρων ζῶων.

Ἄλλα διαθέτουσι ὡς ὄπλα τὰ φοβερὰ δόντια καὶ τὰ τρομερὰ γαμψὰ νύχια των, πρὸ κοφτερὰ ἀπὸ μαχαίρια, ὅπως εἶναι τὰ διάφορα ἀρπακτικὰ ζῶα καὶ πουλιά.

Ἄλλα εἶναι ὀπλισμένα μὲ ἰσχυρὰ κέρατα, ὄπλα πολὺ ἐπικίνδυνα γιὰ τὸν ἀπρόσχετο ἐχθρὸ, καὶ ἄλλα διαθέτουσι τὶς ὀπλές των, μὲ τὶς ὁποῖες μποροῦσι νὰ καταφέρουσι ἰσχυρότατα καὶ πολλὰς φορὲς θανατηφόρα χτυπήματα, σ' ἐκείνον πού ἀπειλεῖ τὴ ζωὴ τους.

Ἄλλα ζῶα διαθέτουσι ὡς ὄπλα ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως τὸ ἐπικίνδυνον, καὶ πολλὰς φορὲς θανατηφόρο δηλητήριόν τους, πού ἀναγκάζει τὸν ἐπιτιθέμενον ἐχθρὸ νὰ παύσῃ πολλὰ προφυλακτικὰ μέτρα ἢ νὰ ἀπομακρύνεται ἀπρακτος μπροστὰ στὸν κίνδυνον πού μπορεῖ νὰ διατρέξῃ, ἢ καθιστᾷ τὸ θῦμα ἀνίκανον νὰ ἀμυνθῆ, ὅταν δεχθῆ

τὸ δηλητήριον αὐτὸ μέσα στὸν ὄργανισμὸν του. Στὴν κατηγορίαν αὐτὴν ὅπως ζαίρουμα, ἀνήκουσι πολλὰ φίδια καὶ ἔντομα.

Ἐπὶ τὴν ἀμύνην ὅμως καὶ ἓνα πλῆθος ζῶων, πού φαίνεται ὅτι εἶναι τελείως ἀσπλα καὶ ἀνίκανα νὰ ὑπερασπίσουσι τὸν ἑαυτὸν τους ἢ νὰ ἀπειλήσουσι καὶ τὸν πρὸ ἀσπλῆτον ἐχθρὸν τους, καὶ τὸ πρὸ μικρὸ ζῶο. Ποιὰ μέσα διαθέτει π.χ. ὁ καμήλιος ὁ λαγός, πού ζῆ διαρκῶς μὲ τὸν φόβον τῆς καρδιάς ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν, πού σὲ κάθε στιγμή ἀπειλοῦσι τὴν ζωὴν του; Καὶ ὅμως! Καὶ αὐτὸν δὲν ἔχει ἀφήσει ἀπροστάτευτον ἢ μεγάλη Μάννα, ἢ Φύσις. Ὅπλα βέβαια δὲν τοῦ ἔδωκε· τοῦ ἔδωσε ὅμως τὸ προστατευτικὸν χρῶμα καὶ τὴ μεγάλη ταχύτητα, σπουδαῖα καὶ τὶς περισσότερες φορὲς ἀποτελεσματικὰ μέσα ἀμύνης καὶ σωτηρίας.

Οἱ τρόποι ὅμως ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως τῶν διαφόρων ζῶων δὲν εἶναι μόνον αὐτοὶ πού ἀναφέραμε γενικὰ παραπάνω. Ὑπάρχουσι καὶ πάρα πολλοὶ ἄλλοι, ὡ-

Ἡ μαφίτις ἢ σκοῦνξ.

στε δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολὴ εἰς ἰσχυρισθῆ κανεὶς, ὅτι κάθε ζωικὸ εἶδος ἔχει τὰ δικά του μέσα καὶ τὸν δικὸν του τρόπον μὲ τὸν ὁποῖο χρησιμοποιοῖ τὰ μέσα αὐτὰ γιὰ νὰ ἀμυνθῆ ἢ νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τῶν ἐχθρῶν του.

Ἄς ἀσχοληθοῦμε λίγο μὲ τὸν κόσμον τῶν ἐντόμων. Ζαίρουμα ὅτι πάρα πολλὰ ἀπ' αὐτὰ διαθέτουσι ἐπικίνδυνον κεντρί καὶ δηλητήριον. Ὑπάρχουσι ὅμως καὶ ἐκεῖνα πού παράγουσι ἠλεκτρικὰς ἐκκενώσεις ἐπικίνδυνες γιὰ τὸν ἐχθρὸ πού τολμᾷ νὰ πλησιάσῃ. Ἄλλα ἐκκρίνουσι δύσσομα καὶ ἀσφυκτικὰ ὑγρὰ, ἱκανὰ νὰ ἀπομακρύνουσι τὸν ἐπιτιθέμενον ἐχθρὸ γιὰ νὰ μὴν πάθῃ ἀσφυξία.

Ἡ ἀράχνη στήνει τὸν ἴστό της σάν δίχτυ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ κανένα ζῶο, πού θὰ εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ μπερδευθῆ σ' αὐτό. Καὶ ὁ βραχίνος, ἓνα εἶδος σκαραβαίου πού ζῆ καὶ στὴν πατρίδα μας, ὅταν ἀπειληθῆ ἀπὸ κάποιον ἐχθρὸ, ἐκτινάσσει ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ σώματός του ἓνα ἀσφυκτικὸ ὑγρὸ πού ὅταν ἐρθῆ σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀέρα σχη-

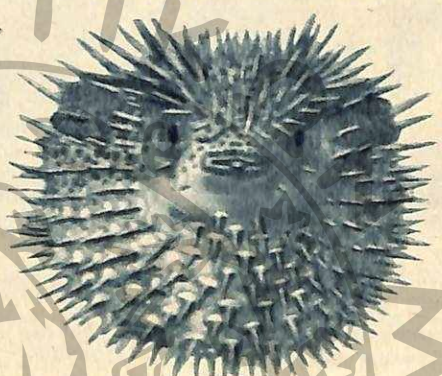
ματίζει ἓνα ἀποπνικτικὸ καπνὸ, σάν νὰ γίνωνται ἐκρήξεις μικρῶν ὀβίδων σὲ κάποιον πεδῖον μάχης. Γιὰ τοῦτο τὸ ἔντομον αὐτὸ λέγεται καὶ «βροβαριστῆς».

Ἄν προχωρήσωμε στὸν κόσμον τῶν ψαριῶν καὶ τῶν ἄλλων θαλασσίων ζῶων θὰ βροῦμε καὶ ἐκεῖ χιλίους τρόπους καὶ χίλια μέσα ἀμύνης ἢ ἐπιθέσεως. Ὁ πρὸ παράξενος ἀπὸ τοὺς τρόπους αὐτοὺς γιὰ ἓνα ψάρι εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζει ὁ τετράδουλος. Τὸ ψάρι αὐτὸ ἔχει τὸ σῶμα του σκεπασμένον ἀπὸ σκληρὰ ἀγκάθια, ὅπως περίπου ὁ σκαντζόχοιρος. Ὅταν κινδυνεύει, φουσκώνει τὸ σῶμα του σάν μπαλάκι, τὰ ἀγκάθια του ὀρθώνονται καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲν τολμᾷ νὰ πλησιάσῃ. Μονάχα κανένα καρχαρίασ τολμᾷ καμμιὰ φορὰ καὶ τὸν καταπιεῖ. Ἄλλὰ τότε πληρώνει τὸ θάρρος του μὲ τὴν ζωὴν του. Διότι ὁ τετράδουλος τρυπᾷ μὲ τὰ τρομερὰ δόντια του τὸ στομάχι καὶ τὰ τοιχώματα τῆς κοιλίας τοῦ καρχαρίασ καὶ βγαίνει σῶος ἔξω, ἐνῶ ὁ καρχαρίασ εἶναι καταδικασμένος.

Ἄπὸ τὰ ζῶα τῆς ξηρᾶς, πολλὰ, καὶ ἰδίως τὰ φίδια καὶ τὰ ἔντομα, ὅπως εἶπαμε, χρησιμοποιοῦσι ἐπικίνδυνα δηλητήρια ὡς μέσα ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως, ἢ ἀσφυκτικὰ ἀέρια.

Στὸν τελευταῖον αὐτὸν τρόπον ἀμύνης ὅλα τὰ ζῶα τὰ ξεπερνᾷ ἡ μαφίτις ἢ «σκοῦνξ». Ἀπὸ εἰδικῶν ἀδένων πού ἔχει στὴν βάσιν τῆς οὐρᾶς ἐκτινάσσει ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν της ἓνα ὑγρὸ τόσο δύσσομο ὥστε ἡ δυσσομία αὐτὴ ὄχι μόνον φθάνει σὲ μεγάλη ἀπόστασις—ἓνα χιλιόμετρο ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι εὐνοϊκός—ἀλλὰ διατηρεῖται καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἢ ἀποκρουστικὴ μυρωδιά του.

Ἐνα εἶδος ποντικῶν, πού ζοῦν στὰς ἐρήμους τῆς Ἀμερικῆς, προφυλάσσουσι τὶς φωλιές των μὲ...συρματοπλέγματα. Μὲ τὴν διαφορὰ, βέβαια, ὅτι τὰ συρματο-

Ὁ τετράδουλος, φουσκωμένος σάν σκαντζόχοιρος μὲ τὰ ἀγκάθια του.

πλέγματα αὐτὰ δὲν εἶναι μεταλλικὰ ἀλλὰ τὰ κλαδιά ἐνὸς εἰδους κάκτου μὲ ἀγκάθια μεγάλα μπερὰ καὶ σκληρὰ, τὰ ὅποια κανένα ἀρπακτικὸ ζῶο δὲν μπορεῖ νὰ ἀψηφήσῃ καὶ νὰ πλησιάσῃ τὶς φωλιές τῶν ποντικῶν.

Ἐχετε πιάσει ποτὲ κανένα κάβουρα ἀπὸ τὸ πόδι; Τότε θὰ ἐπροσέξατε ὅτι ὁ μὲν κάβουρας φεύγει, ἐνῶ τὸ πόδι του ἔμεινε στὸ χέρι μας. Μὴ νομίζετε ὅτι τὸ πόδι τοῦ κάβουρα ἔσπασε. Γιὰ νὰ γλυτώσῃ, ἀκρωτηριάσθηκε μοναχὸς του.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 29)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Λεχαινών με δέματα δι' άπόρους μαθητάς.
Juniors of 2nd Elem. School Lechaina with parcels for needy students.

Ε.Σ.Ν. Ζ' Γυμν. 'Αρρέων 'Αθηνών. 'Αποστολή ιματισμού εις άπόρους μαθητάς τής ύπαίθρου.
Juniors of 7th Boys High School, Athens. Forwarding clothing to indigent students of the countryside.

Ε.Σ.Ν. Ειδικού Σχολ. Ψυχολογικού Κέντρου Β. 'Ελλάδος φυτεύουν δενδρύλλα εις περιοχήν Ρευτσικίου.
Juniors of Special Psychological Center, North Greece, planting trees in Reutsikion district.

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε. Ε. Σ. Ν.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. 'Αμαρύνθου Εύβοίας. 'Επιχωμάτωσις σχολ. χώρου.
Juniors of Amarynthos, Euboea High School. Earth filling of schoolyard.

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. 'Αγ. Βαρβάρας 'Αθηνών καθαρίζουν τὰ πεύκα από τις κάμπιες.
Juniors of Aghia Varvara, Athens Elem. School clearing the pine trees from caterpillars.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νεοχωρίου Κύμης. 'Εργασία εις τόν σχολ. κήπον.
Juniors of Neochorion Kymis Elem. School. Working in the school garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαντζαβινάτων Κεφαλληνίας εις τὸ Γηροκομείον Ληξουρίου.
Juniors of Mantzavinata Cephalonia Island Elem. School at the Lixouria Home for the Aged.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αργυροπουλείου Λαρίσης. Περιποίησης σχολ. κήπου.
Juniors of Argyropoulou, Elem. School, Larissa. Looking after the school garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σωστίου 'Αμαλιάδος εις τὸ Μαθητικόν κουρείον.
Juniors of Sostion Amaliados Elem. School at the school barber shop.

Ε.Σ.Ν. 7ου Δημ. Σχολ. Λαρίσης παρέχουν πρώτα βοήθεια.
Juniors of the 7th Elem. School, Larissa giving First Aid.

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Νικαίας Πειραιώς. 'Ετοιμασία δεμάτων δι' άπόρους μαθητάς.
Juniors of 6th Elem. School Nikea, Piraeus. Preparing parcels for needy students.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Σητείας Κρήτης με δέματα δι' άπόρους μαθητάς.
Juniors of Sitia, Crete Island High School with parcels for needy students.

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου με δώρα δι' άπόρους οικογενείας.
Juniors of 1st Elem. School, Didymotichon with gifts for needy families.

Ε.Σ.Ν. 60ου Δημ. Σχολ. Θεσσαλονίκης με δέματα δι' άπόρους μαθητάς.
Juniors of 60th Elem. School Salonica with parcels for needy students.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καλομοίρας Καλαμπάκας. Διαμόρφωσις χώρου.
Juniors of Calomira Calambaca Elem. School. Land planning.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ανω Μουλιών Γόρτυνος. Καθαρίζουν τήν αύλήν του Σχολείου των.
Juniors of Ano Moulia Gortynos Elem. School. Cleaning their schoolyard.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. 'Ιστιαίας Εύβοίας. Δενδροφύτευσις.
Juniors of Istiea Euboea High School. Tree planting.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παντοκράτορος Πρεβέζης, εις τόν σχολ. κήπον.
Juniors of Pantokrator Preveza Elem. School in the school garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λαβάρων Διδυμοτείχου. Δενδροφύτευσις πλαγιάς.
Juniors of Lavara Didymotichon Elem. School. Slope tree planting.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Συκιάς Σικιώνος με δέματα δι' άπόρους μαθητάς.
Juniors of Sykia Sikionos Elem. School with parcels for indigent students.

ΚΙΝΗΣΙΣ - ΔΡΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝ. ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΙΜΑΤΙΣΜΟΥ Χαρακτηριστικά εύχαριστήρια γράμματα

Εν 'Αγκουσελιανούς τῆ 10)4)64

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Κω. Γεωργακόπουλον Πρόεδρον τοῦ 'Ελληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Λυκαβηττοῦ 1 Ἀθήνας 135

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε, Τὸ δέμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἀποστείλατε ἐλήφθη τὴν 6/4/64 καὶ διενεμήθη. Ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ποῦ ἐσοῦσε εἰς τοὺς μικροὺς μαθητὰς δὲν περιγράφεται.

Ἀρκετὸν εἶναι νὰ Σᾶς εἰπῶ μόνον ὅτι γυμνοὶ ἐνεδύθησαν, ὅστις ἦτο καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς.

Παρακαλῶ Ὑμᾶς ὅπως δεχθῆτε ἐκ μέρους ἐμοῦ, τῶν μικρῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου καὶ τῶν γονέων αὐτῶν τὰς ἀπειροὺς εὐχαριστίας μας διὰ τὸν ἱματισμὸν τὸν ὁποῖον Σεῖς μᾶς ἀποστείλατε.

Σᾶς ἐσοῦσκέλιω εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν τῶν μαθητῶν μου.

Μετ' ἀπειρῶν σεβασμῶν
Ἡ Διευθύντρια τοῦ σχολείου.
ΜΑΡΙΑ ΒΑΛΑΡΑΚΗ

Ἀγκουσελιανὰ τῆ 10)4)64

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν
Λυκαβηττοῦ 1 Ἀθήνας 135

Εἶναι μερικεὶς ἐβδομάδες πού ἡ δασκάλα μας μᾶς εἶπε πὼς ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς θὰ μᾶς ἔστειλε ἕνα δέμα. Καὶ τὴν περασμένη Δευτέρα, 6 ἡ Ἀπριλίου, ἔφθασε στὸ χωριὸ μας ἐν αὐτοκίνητῳ. Ἄφθασε ἕνα δέμα. Ὅταν τὸ ἔμαθε ἡ δασκάλα μας ἐπήγγε καὶ τὸ παράλαβε. Τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου ἀπορήσαμε. Τὶ νὰ ἦταν ἄραγε ;

Ὅταν ἐμάθαμε ἀπὸ τὴν δασκάλα μας πὼς ἦταν τὸ δέμα δικό μας σταλμένο ἀπὸ τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ, ἡ χαρὰ μας ἔγινε ἀπερίγραπτη. Τὸ δέμα αὐτὸ ἦταν μεγάλο, 105 κιλά. Τὸ ἐμεταφέραμε στὸ σχολεῖον μας. Ὅταν τὸ ἀνοίξαμε ἕνα θαυμαστὸ αὐτὸ ἐβγήκε ἀπὸ τὰ στόματα ὅλων μας, ὅταν εἶδαμε τὸ περιεχόμενον του. Ἐκεῖ μέσα ἦταν ὅ,τι θέλαμε : Παπούτσι, φορέματα, μπλοῦζες, πουλόβερ, παλτά, καὶ ἄλλα ρούχα γιὰ ἀγόρια καὶ κορίτσια. Ἡ δασκάλα μαζί με τὸν πρόεδρο καὶ τὸν παπὰ μᾶς τὰ μοίρασαν κανονικά. Ὅλοι εἴμαστε χαρούμενοι ἀπ' αὐτὰ τὰ δῶρα. Ἡ ἀγάπη μας τώρα πρὸς τοὺς ἐρυθροσταυριτὰς μαθητὰς πού μᾶς ἔστειλαν τὰ δῶρα δὲν περιγράφεται. Τὴν ἄλληλ ἡμέρα, πού ἦρθαν τὰ παιδιὰ στὸ σχολεῖο, ἦταν ἀγνώριστα : ἐφοροῦσαν τὰ κεινοῦργα ὠραία ρούχα.

Ἐνα «εύχαριστῶ» βγαλμένο ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς μικρῆς παιδικῆς ψυχῆς μας μαζί με τὴν εὐγνωμοσύνην μας γιὰ τοὺς ἐρυθροσταυριτὰς, πού φρόντισαν γιὰ μᾶς, εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ φανερώσουν αὐτὸ πού αἰσθανόμεθα.

Ἐποσόμεθα ὅλοι νὰ προσπαθῶμε νὰ γίνουμε καλὰ παιδιὰ, ἀξιοὶ ἐρυθροσταυριτὰς. Ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου μας καὶ οἱ γονεῖς μας εὐχαριστοῦμε με ὄλην

μας τὴν καρδιά τὸν ἀξιότιμον Κύριον Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ὅλους ὄσους ἐκπροσωποῦν τὸν Ε.Ε.Σ.

Με σεβασμῶ
ΣΤΕΛΙΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
μαθητῆς Ε' τάξεως

ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΠΛΑΤΕΙΩΝ

Κατάστασις ἐμφαίνουσα τὰς ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐγκριθείσας ἀποφάσεις τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων τῶν κάτωθι ἀναγραφόμενων πόλεων περὶ μετονομασίας ὁδῶν καὶ πλατειῶν εἰς τῶν αὐτὰς «ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ».

α) Πλατεῖαι : ΔΗΜΟΙ Ἐρμούπολεως, Αἰγάλεω, Ρεθύμνης, Ἐδέσσης, Ἰωαννιτῶν, Πρεβεζῆς, Ν. Φαλήρου, Φλωρίνης, Ξάνθης.

β) Ὅδοι : ΔΗΜΟΙ Ἡγουμενίτσας, Σερρών, Ἁγίου Νικολάου, Ταύρου, Ἀμφίσης, Καλαμάτας, Καλλιθέας, Δραπετσῶνος, Τρικκαίων, Καρπενησίου, Λετρίνων, Πύλου, Καισαριανῆς, Κιλκίς, Καβάλας, Λαρίσης, Δράμας, Κονίτσας, Καρδίτσας, Κατερίνης, Ρόδου.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΑΘΜΩΝ

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐξυπηρετήθη κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 8.073 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίαι.

Παρεσέθησαν διὰ τοῦ ἀστυματου ἀιτηθεῖσαι ἰατρικαὶ ὁδηγίαι εἰς 16 ποντοπόρα πλοία δι' ἀσθενούντα μέλη τῶν πληρωμάτων των.

Τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας παρέσχε δωρεὰν 418 φιάλας αἵματος δι' ἀπόρους πάσχοντα.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΥΕΜΕΝΗΣ

Νεώτεροι πληροφορία ἀπὸ τὰς ἐργασίας τοῦ νοσοκομείου τοῦ Διεθνούς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς Ἰεμένη ἀναφέρουν ὅτι μετὰ τὸν ἀρκετὰ ψυχρὸν καιρὸν τῶν χειμερινῶν μηνῶν, ἤρχισαν οἱ μεγάλες ζέστες εἰς τὴν ἐκεῖ ἔρημον. Τὴν ἡμέραν ἡ θερμοκρασία ὑπερβαίνει τοὺς 40 βαθμοὺς μέσα εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ νοσοκομείου. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἐκφράζει τοὺς φόβους του ὅτι τὸ πρόβλημα θὰ γίνῃ πολὺ σοβαρώτερον ἐντὸς ὀλίγου. Μόνον τὰ πολὺ ἀνθεκτικὰ ἄτομα θὰ ἤμπορῶν νὰ ὑποφέρουν αὐτὸ τὸ κλίμα.

Οἱ φλογερὲς ζέστες ἤξησαν τὰς δυσκολίας τοῦ ἐφοδιασμοῦ σὲ νερὸ. Ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομάδων αἱ καθημερινὰ ἀνάγκαι ἐτριπλασιάσθησαν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ πηγάδι εὐρίσκειται εἰς ἀπόστασιν μεγαλύτεραν τῶν 40 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον καὶ αἱ μετακινήσεις τοῦ βυτιοφόρου εἶναι δύσκολοι, ἡ ὑγειονομικὴ ἀποστολὴ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ χρησιμοποιῇ τὸ νερὸ με σχετικὴν οἰκονομίαν ἀποκλείουσαν πᾶσαν σπατάλην.

ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Ἡ διευθύνσις τοῦ Δημ. Σχολείου Πηνειάδος (Β' ἐκπαίδ. περιφερείας Τρικάλων) μᾶς ἀπέστειλε τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον ἔγγραφο :

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι εἰς τὸ χωρίον μας πρὸ καιροῦ ἐξερράγη πυρκαϊὰ με ἀποτέλεσμα νὰ ἀποτερωθοῦν ἔν μαγειρείον καὶ εἰς ἀχυρὸν καὶ νὰ ἀπειληθῇ μίαι οἰκία.

Εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς ἔφθασαν οἱ Ἐρυθροσταυριτὰ μαθηταὶ τοῦ σχολείου με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν διδάσκαλόν των κ. ΠΟΛΥΣΗΝ ΧΡΗΣΤΟΝ, ὅστις με αὐτοθυσίαν ἀνεργιῆθη εἰς τὴν στέγην τῆς ἀπειληθείσης οἰκίας καὶ ἤμπῳδισεν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ πυρός.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διότης τοῦ Σχολείου
(ὑπογρ. δυσανάγνωστος)

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

(Ἀποστολαὶ ἀπ' εὐθείας)

- 1) ΤΟ 26ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΝΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 2) ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΣΗΤΕΙΑΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολεῖον Λαγονορίου Κ. Νευροκοπίου καὶ Ἐλασσοῦ τοῦ Διδμοτείου. 3) ΤΟ 3ον ΔΗΜΑΓΡΙΝΙΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους μαθητὰς. 4) ΤΟ 1ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὰ Δημ. Σχολ. Παλαυβράκας Λαμίας καὶ Ἁγίου Βασίλειου Κουνουπιάς. 5) 4ον ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολεῖον Μπαρναφίου Λεγκαδίων. 6) ΤΟ 2ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΔΕΧΑΙΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολεῖον Λέττας Ἡλείας. 7) ΤΟ 6ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολεῖον Νεοστορίου. 8) ΤΟ ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ ΑΥΓΕΙΟΝ Α.Γ. ΤΥΧΟΠΟΥΛΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Ἀμπελοκωστίσης Ναυπακτίας. 9) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΘΑΣΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολεῖον Καποφύτου Σιντικής καὶ Βαθυτόπου Δράμας. 10) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολεῖον Δολιανῶν καὶ Καλακίου Πιργωνίου. 11) ΤΟ 4ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΔΙΑΥΜΟΤΕΙΧΟΥ, μαθητῶν εἰς τὸ Ἰωαννικεῖον Γηροκομεῖον Ἀλεξάν-πόλεως. 13) ΤΟ Δ' ΓΥΜΝ. ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, διάφορα εἰδη εἰς τὸν Παιδικὸν Σταθμὸν τοῦ Νοσοκομείου Λοιμωδῶν Νόσων, τὸ Οἰκοτροφεῖον Τυφλῶν Κοριτσιῶν «Ἁγία Σκέπη» καὶ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Τυφλῶν «Τρεῖς Ἱεράρχαι». 14) ΤΟ 2ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΣΒΕΤΟΧΩΡΙΟΥ ΘΕΣ-ΝΙΚΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 15) ΤΟ 1ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΔΕΧΑΙΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Μποροῦ καὶ Καλυβακίων Λεγκιών. 16) ΤΟ Ζ' ΓΥΜΝ. ΘΗΛΕΩΝ ΘΕΣ-ΝΙΚΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὴν Σχολὴν Τυφλῶν Βορείου Ἑλλάδος. 17) ΤΟ 1ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ ΔΡΑΜΑΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 18) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΓΑΛΩΣΣΗΣ ΣΚΟΠΕΛΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 19) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΑΓΟΥΛΑΔΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς Γηροκομεῖον Κερκύρας καὶ εἰς ἀπόρους οἰκονομίας. 20) ΤΟ 1ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΓΡΟΥΣ ΟΡΕΤΙΚΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Γηροκομεῖον Καπορτίας. 21) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΣΤΕΙΡΙΟΥ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ, 390 δρχ. εἰς τὸ Ὄρφανοτροφεῖον τῆς πόλεως. 22) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΠΑΙΔΙΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ, διάφορα εἰδη εἰς στρατιωτικὸν φυλάκιον καὶ εἰς ἀπόρους. 23) ΤΟ 2ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΚΑΜΠΟΥ ΧΙΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 24) ΤΟ ΣΧΟΛ.ΞΑΝΘΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 25ον) ΤΟ ΟΙΚΟΝ. ΓΥΜΝ. ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολεῖον Γαύρου Ναυπακτίας. 26) ΤΟ 5ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΕΓΑΡΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Βερδικούσης Ἐλασσόνας. 27) ΤΟ 5ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Καλυβίων Χαράδρας Περίας. 28) ΤΟ 6ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους καὶ 540 δρχ. εἰς τὸ Ὄρφανοτροφεῖον τῆς Μητροπόλεως. 29) ΤΟ 95ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΘΗΝΩΝ,

ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

εἰδη ἱματισμοῦ εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Βάρδας Δερβιζιάνων Ἰωαννίνων. 30) ΤΟ 7ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΞΑΝΘΗΣ, διάφορα εἰδη εἰς τὰς φυλακὰς τῆς πόλεως. 31) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΓΑΡΙΠΑΣ ΜΟΝΟΦΑΤΣΙΟΥ, χαμαίμυλον στὰ Νοσοκομεῖα. 32) ΤΟ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Κέδρων Ἐβρυτανίας, Κούκουρα Ἐυπαλίου Δωριδῶς καὶ εἰς ἀπόρους. 33) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΠΛΑΤΑΝΟΥ ΣΑΜΟΥ (Α' ὁμάς), εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους μαθητὰς τῆς περιοχῆς των. 34) ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Ζαφρόπου Πιργωνίου, καὶ ἐποπτικὰ μέσα εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγίων Ἀγλαίας. 35) ΤΟ 9ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Λεονταρίου Ἀρκαδίας καὶ διάφορα δῶρα εἰς τὸ Γηροκομεῖον Πειραιῶς. 36) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΙΚΡΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΘΕΣ-ΝΙΚΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 37) ΤΟ Ζ' ΓΥΜΝ. ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Ἀναβάτου Χίου. 38) ΤΟ 1ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. Α' ΠΕΡΙΦ. ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὰ Δημ. Σχολ. Φτέρης, Δροσοπηγῆς Ἀρτης, Πολυσταυλίου Πιργωνίας, Μικροῦ χωριοῦ Ἐβρυτανίας, Ἀγ. Μαρίας Μεσολογγίου καὶ Φαρκαλάτων Κεφαλληνίας. 39) ΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛ. ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, Μ. Ἀπέργη—Χρ. Λαζοπούλου Πειραιῶς, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Νεοχωρίου Κερασσοχωρίου Ἐβρυτανίας. 40) ΤΟ ΓΥΜΝ. ΧΑΡΑΚΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 41) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΔΡΑΠΕΤΙΟΥ ΜΟΝΟΦΑΤΣΙΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 42) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΡΜΕΝΙΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ, διάφορα εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους ἀσθενεῖς πρόσφυγας τοῦ χωριοῦ των. 43) ΤΟ 48ον ΔΗΜ. ΘΕΣ-ΝΙΚΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Κοτύλης Νεστορίου καὶ Πυλαίας Ἀλεξ-πόλεως.

44) ΤΟ ΑΥΓΕΙΟΝ «ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ» Κ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Ἀμπελοκωστίσης Ναυπακτίας. 45) ΤΟ 5ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΗΑΙΟΤΙΟΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Προσού Ἐβρυτανίας. 46) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΜΠΕΛΑΚΙΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ, 70 αὐτὰ εἰς τὸ Γηροκομεῖον τῆς πόλεως εἰς μνήμην τοῦ Βασιλέως Παύλου. 47) ΤΟ 14ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ, εἰδη βοήθειαι γιὰ τὸ Δημ. Σχολ. Σπαρτίας Πατρῶν. 48) ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΓΥΜΝ. ΘΗΛΕΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Κάτω Χώρας Ναυπακτίας. 49) ΤΟ ΓΥΜΝ. ΘΗΛΕΩΝ ΣΑΜΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Ὄραιοστρου Πιργωνίου. 50) ΤΟ 4ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Ἄνω Σηστενίης Περίας. 51) ΤΟ 1ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΕΓΑΡΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Βερδικούσης Ἐλασσόνας. 52) ΤΟ 7ο ΣΧΟΛ. ΧΙΟΥ γραμμὴ ὄλη καὶ παιγνίδια εἰς τὸ Ἐθν. Μυθῶν Ὄρφανοτροφεῖον Χίου. 53) ΤΟ 11ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ γραμμὴ ὄλη καὶ ἱματισμὸν εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Ἡλείας. 54) ΤΟ 3ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΒΡΟΝΤΑΔΟΥ ΧΙΟΥ 63 δέματα με ἱματισμὸν εἰς Σχολ. τῆς ἐρημίας Χίου. 55) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΒΑΛΤΟΤΟΠΙΟΥ ΣΕΡΡΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους οἰκονομίας τοῦ χωριοῦ των. 56) ΤΟ 26ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΠΑΤΡΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Πουρναρίου Ἀχαΐας. 57) ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΓΥΜΝ. ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους. 58) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΑΜΑΡΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς ἀπόρους τυφλοὺς.

Μέσω τοῦ Γραφείου Μεταφορῶν Ε.Ε.Σ.

- 1) ΤΟ 64ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Καλβύρσης Κουίτσας.
- 2) ΤΟ ΙΒ' ΓΥΜΝ. ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Βλασίου Μουζακίου.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε. Ε. Σ. Ν.

Αἱ ὁμάδες Ε.Ε.Σ.Ν. τῶν κάτωθι Σχολείων ἀναπτύσσονται ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ληφθειῶν μέχρι 6-4-64 ἐκθέσεων δράσεως τῶν ὑπευθύνων διὰ τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν Σχολείων, ἐπαινετὴν δραστηριότητα καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τομεῖς τῶν ἐπιδιώξαντων τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.: τὴν ἀλληλοβοήθειαν, τὴν προστασίαν τῆς υγείας καὶ τῆς ζωῆς καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος τῆς διεθνούς φιλίας.

ΑΘΗΝΑΙ : Δημ. Σχολεῖα : 41ον Ἀθηνῶν, 13ον Περιστερίου, Ἰδιωτ. Ἐκπ)ριον «ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ», 9ον Καλλιθέας, 1ον Ἀγ. Βαρβάρας.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Γυμνάσια : 1ον Πρότυπον Ἀρρέων Πειραιῶς, 2ον Θηλέων.

ΗΠΕΙΡΟΣ : Γυμνάσιον Θηλέων Ἀρτης. Δημ. Σχολεῖα : 2ον Ἰτέας καὶ Μαντείου Ἰωαννίνων, Πευκοφύτου, 1ον Ἀρτης καὶ Κομποτίου Ἀρτης.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ : Δημ. Σχολεῖα : Κονίσκου καὶ Ἀμαρῶντου Καλαμπάκας, Ἀφειτῶν, Κλήματος καὶ Μούρσει Βόλου, Παιδιοπόλεως καὶ Χαράς Λαρίσης, Ξυνοερίου, Μουζακίου καὶ καὶ Σοφάδων Καρδίτσας, Μεγ. Καλυβίων, Τρικάλων, Λουτρακίου Σκοπέλου.

ΘΡΑΚΗ : Δημ. Σχολεῖα : 1ον Εἰρήνης, Κυψέλης Εἰρήνης.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ : Γυμνάσια : Ζ' Θηλ. Θεσ)νίκης καὶ Ζαγκλιβερίου Θεσ)νίκης, Χρυσουπόλεως Καβάλλας, Θηλ. Σερρών. Δημ. Σχολεῖα : 60δν Θεσ)νίκης καὶ Μικροῦ Μοναστηρίου Θεσ)νίκης, Εἰδομένης καὶ Εὐζώνων Παιονίας, Δημητράς καὶ Βαλτοτοπίου Σερρών, Κορυφῆς Κιλκίς, 1ον Καπορτίας, 1ον Καλαμπακίου Δράμας, Σιδηροκάστρου καὶ Κρήνης Σταγείων Χαλκιδικῆς, 2ον Γρεβενῶν.

ΣΤΕΡΕΑ : Δημ. Σχολεῖα : Στερίου Λεβαδείας, 3ον Ἀγρινίου, Μαγουλῆς Μεσολογγίου, 1ον Ἀταλάντης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ : Δημ. Σχολεῖα : Πραγματευτῆς Κυνουρίας, Βάλμης Λεχαιῶν, Πτέρης Αἰγιαλείας.

ΝΗΣΟΙ ΑἴΓΑΙΟΥ : Γυμνάσια : Πυθαγόρειον Σάμου, Δημ. Σχολεῖα : Βερβεράτων, Κουρουνίων, Μεστών, Πιτυοῦντος, Οἰνουσσῶν καὶ Λαγκαδάς Χίου, Κουμείων καὶ Πλατάνου Σάμου, Κλειοῦς Λέσβου, Βάρης Σύρου, Καραποστάμου Ἰκαρίας.

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ : Γυμνάσια : Πανομητίου Σύμης καὶ Καρπάθου.

βοήθειαι γιὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ἐμμανουὴλ Παπᾶ Σερρών. 3) ΤΑ 1ον καὶ 4ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΚΙΑΤΟΥ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Δρακοῦρας Ἀγ. Μουζακίου. 4) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΦΑΡΑΚΛΑΣ ΕΥΒΟΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΕΡΥΘΡΩΝ (Α' ΤΑΞΙΣ), εἰδη βοήθειαι διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ἁγίου Ἰωάννου Ἡραίας Γορτυνίας. 5) ΤΟ 2ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΒΥΡΩΝΟΣ, εἰδη βοήθειαι διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ἐπρωβάτου Πιργωνίου. 6) ΤΟ 57 ΣΧΟΛ. ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Μυρίνης Καρδίτσας. 7) ΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛ. ΑΓΓ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Κρύας Βρύσης Ρεθύμνου. 8) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΕΡΟΠΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ, εἰδη βοήθειαι διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Πέτρας Ζαγορίου. 9) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΚΡΑΣΙΟΥ ΠΕΔΙΑΔΟΣ, εἰδη βοήθειαι διὰ τὸ Ἀναμορφωτικὸν Κατ-μα Θηλέων Ἀθηνῶν. 10) ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΜΑΤΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Ροματικῶν καὶ Καταβύρας Ἐβρυτανίας. 11) ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Στρατῶν Ἀγνάντων, Ἀρτης, Σαλονίκης Παραμυρίου καὶ Ἐλευθεροχωρίου Φιλιππιάδος. 12) ΤΟ Ζ' ΓΥΜΝ. ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι εἰς τὸν Δημ. Σχολ. Βράχας Ἐβρυτανίας Γυμνάσιον Δομνίας Ἐβρυτανίας, Δημ. Σχολ. Ἀνθοφύτου Ναυπακτίας, Βοτίσης Ξηρομέρου, Χαρναγῆς Φιλιατῶν, Τσεπελόβου Ζαγορίου, Ξηροκάμπου Ἀρτης. 13) ΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛ. ΚΡΕΑΤΟΣΟΥΛΗ—ΣΤΑΥΡΑΚΗ ΓΑΥΦΑΔΑΣ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδη βοήθειαι διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Βλασίου Μουζακίου.

(Ἡ συνέχεια στὸ προσεχές)

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΧΑΜΑΙΜΗΛΟΥ, Τὰ Δημ. Σχολ. Καλαμώνος Δράμας, Πλατανουρέματος Κοζάνης

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ :

- 1) Πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχύτερον τὸ Γενικὸν Δελτίον ἐγγραφῆς τοῦ σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν.
- 2) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων Περιοδικοῦ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. τεύχη Μαΐου 1964 θὰ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Ἰουνίου 1964.
- 3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλονται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως : «Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Λυκαβηττοῦ Ι, — διότι ἄλλως δυσχερῆνται ἡ εἰσπράξις.
- 4) Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας βιβλίον Πρώτων Βοηθειῶν βιβλιοδετημένον ἀντὶ 7,50 δρχ., διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διὰ ταχυδρομικά.
- 5) Ὑπάρχουν εἰς τὰ γραφεῖα μας ὠραία μεταλλικὰ σήματα Ε.Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.
- 6) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μας σύντομον περίληψ

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

ΕΚΕΙΝΗ Η ΧΡΟΝΙΑ ήταν από τις πιο ευτυχισμένες για ολόκληρη την Αίτωλία και περισσότερο για το βασιλιά της, τον Οινέα.

Τ' άμπελια που σκέπαζαν τους γηλόφους και τις χαμηλές πλαγιές της Καλυδώνος ήταν κατάφορτα από σταφύλια. Η χαρά για την πλούσια έσοδεία ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπα μικρών και μεγάλων.

Ο βασιλιάς ένοιωσε τόση χαρά για την έσοδεία, που ξέχασε εκείνη τη χρονιά να προσφέρει τους πρώτους καρπούς, τις «άπαρχές», και στη θεά Άρτεμιδα, την προστάτιδα του τόπου και ιδιαίτερα της βασιλικής οικογένειας.

Η παράλειψη ήταν πολύ σοβαρή και τόσο εξώργισε τη θεά ώστε την έκανε να πάρη την απόφαση να τιμωρήσει τον άγνωμον Οινέα. Στέλνει λοιπόν άγριο και τρομερό κάπρο στην Καλυδώνα, που δεν αφήνει τίποτε όρθιο. Με το μουσούδι του και τους φοβερούς χαυλιόδοντες του καταστρέφει τ' άμπελια και τα χωράφια και ξεριζώνει τα καρποφόρα δένδρα του βασιλιά. Μεγάλο κακό έπεσε στην Καλυδώνα!

Ο βασιλιάς, τρομαγμένος από την καταστροφή, μένει άναποφάσιτος. Μά σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή παρουσιάζεται ο γιός του Μελέαγρος, παλληκάρι άτρόμητο και ζητάει την άδεια του πατέρα του να ξοντώσει τον κάπρο που τους άφάνισε.

Οι Καλυδώνιοι έτρεφαν άπεριόριστη αγάπη και σεβασμό στο άντρωμένο και άφοβο βασιλόπουλο. Είχε από τη γέννησή του την εύχη των θεών, αλλά και κάτι κακό από τις Μοίρες του: Ήταν έφτά ημερών παιδί του Οινέα και της Άλθαίας, όταν παρουσιάστηκαν στο παλάτι οι Μοίρες να πούνε τα μελλούμενα. Πρώτη έμίλησε η Κλωθώ κι έπρεπε, ότι το βασιλόπουλο θα γίνη άντρωμένο κι άτρόμητο. Μετά συνέχισε η Λάχεσι, λέγοντας πώς θα γίνη πολύ όμορφο, έξυπνο και ικανό σε όλα. Τελευταία ή Άτροπος πρόφερε αυτά τα φοβερά λόγια: «Ο Μελέαγρος θα πεθάνη όταν τελειώσει αυτός ο δαυλός, που καίγεται τώρα στη φωτιά» και χάθηκε κι οι τρεις.

Η Άλθαία τρομαγμένη πετάχτηκε από το κρεβάτι. Άρπάζει γρήγορα το δαυλί, το σβήνει βιαστικά και το κρύβει σε ξύλινο κιβώτιο.

Τα χρόνια περνούσαν και ο Μελέαγρος μεγάλωνε και δυνάμωνε. Είχε όλα τα χάρismata που του έδωσαν οι Μοίρες και δεν έπρεπε να φοβάται το θάνατο, αφού τη ζωή του την κρατούσε στα χέρια της η αγαπημένη του μάνα.

Αυτός είναι ο Μελέαγρος, που προσφέρθηκε να άπαλλάξη τον τόπο τους από το φοβερό θηρίο.

Μόλις μαθεύτηκε η απόφαση του βασιλόπουλου, έτρεξαν ήρωες άπ' όλη την Ελλάδα να πάρουν μέρος στο κυνήγι του κάπρου. Έφτασαν εκεί ο Κάστορας κι ο Πολυδεύκης, ο Πηλέας και ο Τελαμώνας, ο Θησέας κι ο Πειρίθους κι άλλοι πολλοί. Ανάμεσά τους βρίσκονταν και οι γιοι του Θεστίου, άδελφια της βασίλισσας Άλθαίας. Μά πιο πολύ άπ' όλους ξεχώριζε για το θάρρος και την άντρωσύνη της, η Άταλάντη, κόρη του βασιλιά της Άρκαδίας Ίάσου.

Σε λίγο ήχουν τα βούκινα και το κυ-

Μελέαγρος

νήγι άρχίζει. Τρέχουν εδώ κι εκεί οι κυνηγοί και κάποτε ξετρυπώνουν το θηρίο. Πρώτη τρέχει η Άταλάντη και ρίχνει το κοντάρι της. Πληγώνει τον κάπρο, μά εκείνος εξακολουθεί το τρέξιμο, ώπου μ' ένα δυνατό χτύπημα τον άποτελειώνει ο Μελέαγρος. Συγκεντρώνονται εκεί κι οι υπόλοιποι ήρωες και καμαρώνουν τους δυο άξιους συντρόφους τους.

Ο Μελέαγρος βλέποντας την Άταλάντη έτσι λυγρόκορμη κι άτρόμητη τη θαύμασε και της πρόσφερε σαν τρόπαιο το κεφάλι και το σκληρό δέρμα του ζώου. Αυτή όμως η προσφορά, που φανέρωνε

ξεχωριστή διάκριση και τιμή, έκανε τους θεούς του, τους Κουρήτες, να θυμώσουν. Ζήτησαν από τον άνεμίο τους να πάρη πίσω αυτά που έδωσε στην Άταλάντη, για να μην τα πάρουν αυτοί με τη βία.

Ο Μελέαγρος όμως μένει άλύγιστος κι άρνιέται να κάνει αυτό που του ζητούσαν οι Κουρήτες.

Τότε φιλονικία σηκώθηκε ανάμεσα σε θεούς κι άνεμίο. Εκείνοι όρμουν να πάρουν από την Άταλάντη το τρόπαιο κι αυτός τους έμποδίζει. Κάνουν κι άλλη άπόπειρα μά το βασιλόπουλο άντιστέκεται, ώπου στο τέλος χτυπάει τους θεούς του με το κοντάρι του και τους αφήνει νεκρούς.

Όταν ή ειδηση έφτασε στο παλάτι, η Άλθαία καταράστηκε πικρά το γιό της για το χαμό των άδελφών της. Ο Μελέαγρος, άκούοντας τις φοβερές κατάρες της μάνας του, άποτραβιέται στο δωμάτιό του και δεν δέχεται κανένα.

Κι όταν αυτά γίνονταν στην Καλυδώνα οι Κουρήτες, που έμαθαν το θάνατο των γιών του βασιλιά τους, άρματώθηκαν και τράβηξαν κατά την Καλυδώνα.

Φοβερή μάχη άρχισε σε λίγο και μ' όλη την γενναιότητα που έδειξαν οι Καλυδώνιοι υπεχώρησαν μπροστά στην όρμη των Κουρητών.

Άδικα παρακαλεί ο Οινέας τον άντρωμένο γιό του να βγη να πολεμήσει. Εκείνος άρνιέται και δεν θέλει να άκούση τίποτε, ώπου οι Κουρήτες μπήκαν στην πόλι και άρχισαν την σφαγή. Τότε ή Κλεοπάτρα, ή όμορφη γυναίκα του Μελέαγρου, τον παρακαλεί να σώσει τη χώρα από τους έχθρούς, γιατί σε λίγο θα είναι κι αυτός χαμένος.

Ο Μελέαγρος ύπακούει, φοράει την πανοπλία του και σαν σίφουνας ξεκύνεται στους δρόμους. Με ζητωκραυγές τον υποδέχονται οι Καλυδώνιοι και στην όρμη του οι Κουρήτες υποχωρούν με βία.

Η Άλθαία όμως, ή μητέρα του, βλέποντας, το θανατικό που έπεσε στο στρατό του πατέρα της, παίρνει τη φοβερή απόφαση και ρίχνει στη φωτιά το δαυλί εκείνο που είχε σβήσει μόνη της όταν ο γιός της ήταν έφτά ημερών. Και το κακό έγινε. Καθώς καιγόταν το ξύλο, έχασε κι ο Μελέαγρος την όρμη του και σταμάτησε τα άγρια χτυπήματα. Οι Κουρήτες ξεθάρρεψαν και κατάφεραν τώρα χωρίς κόπο πολύ να νικήσουν τους άντιπάλους των. Και μέσα σε κείνο το κακό πέφτει νεκρός ο Μελέαγρος, χτυπημένος από κάποιον Κουρήτη.

Η μητέρα του βλέπει με τρόμο τη συμφορά που βρήκε το γιό της, καθώς κι ή γυναίκα του ή Κλεοπάτρα. Τρελλές κι οι δυο από τον πόνο τους ρίχνονται από τα παράθυρα του παλατιού και σε λίγο βρίσκουν τον θάνατο.

Οι άδελφές του Μελέαγρου θρηνούν νύχτα και ήμέρα επάνω στον τάφο του αγαπημένου τους άδελφού, ώπου τις λυπήθηκε ή θεά Άρτεμις, και τις μεταμόρφωσε σε μαυροπούλια και τις μετέφερε στη Λέρο.

Από τότε τα πουλιά αυτά, οι Μελεαγρίδες, ταξιδεύουν σ' όλες τις χώρες, όλομαυρες πάντα, σα να εξακολουθούν να πενθούν το χαμό του αγαπημένου άδελφού τους, του άδικοσκοτωμένου ήρωα.

(Σχέδια ΗΛΕΚΤΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥΤΖΟΥ)

Ο ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Σε μιá άναγνωριστική πτήση πάνω από την Γκρενόμπλ, το 1944, χάθηκε ένας άεροπόρος και διάσημος Γάλλος συγγραφέας. Ήταν ο Antoine de Saint-Exupéry, γεννημένος στην Λυών το 1900. Άγαπούσε τη δουλειά του, δυο φορές μάλιστα τραυματίστηκε σοβαράτα, και στο συγγραφικό του έργο μετέδωσε τις εμπειρίες που άπέκτησε πετώντας πάνω από ήπειρους, θάλασσες και βουνά. Περισσότερο σκεπτικιστής παρά άφηγητής, σε μιá πρόζα δυνατή, τρυφερή και ευαίσθητη εκφράζει τα ιδανικά και τον ήρωισμό του μέσα από την ερημιά και τη γαλήνη των ουρανών, που τόσο αγαπούσε. Στη γενεαίρα του Λυών, τον άλλο μήνα θα γίνουν τιμητικές εκδηλώσεις για τον Αντ. de Saint-Exupéry με την εύκαιρία της συμπλήρωσης είκοσι χρόνων από τον θάνατό του.

Έργα του είναι: «Η νυχτερινή πτήσις», «Ο πιλότος του πολέμου», «Γράμμα σε ένα όμηρο», «Γη των ανθρώπων». «Μεσημβρινό ταχυδρομείο», και «Ο μικρός πρίγκηψ», που μεταφράσθηκαν σε πολλές γλώσσες και γνώρισαν μεγάλην επιτυχία.

Από τον «Μικρό πρίγκηπα», ένα χαριτωμένο και έξυπνο βιβλίο για παιδιά, είναι το παράκατω απόσπασμα. Κ.Ρ.

ΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟ πλανήτη κατοικούσε ένας επιχειρηματίας. Αυτός ο άνθρωπος ήταν τόσο άπασχολημένος, που ούτε σήκωσε το κεφάλι του, ούτε σηκώθηκε ο ίδιος όταν ήρθε ο μικρός πρίγκηπας.

— Καλημέρα, του έπρεπε εκείνος. Το τι γάρο σας είναι σβηστό.

— Τρία και δυο κάνουν πέντε. Πέντε και έπτά, δώδεκα. Δώδεκα και τρία, δεκαπέντε. Καλημέρα. Δεκαπέντε και έπτά, είκοσι δυο. Είκοσι δυο και έξη, είκοσι οκτώ. Δεν έχω καιρό να το ανάψω. Είκοσι έξη και πέντε, τριάντα ένα. Ούφ! Όλα μαζί λοιπόν είναι πεντακόσια εκατομμύρια, εξακόσιες είκοσι δυο χιλιάδες, έπτακόσια τριάντα ένα.

— Πεντακόσια εκατομμύρια τίνος πράγματος;

— Έ; Άκόμα εδώ είσαι σύ; Πεντακόσια εκατομμύρια από... δεν ξαίρω πιά... Έχω τόση δουλειά! Έγώ είμαι σοβαρός άνθρωπος, δεν διασκεδάω με άνοησίες! Δύο και πέντε, έπτά...

— Τίνος πράγματος πέντε εκατομμύρια επανέλαβε ο μικρός πρίγκηπας, που ποτέ στη ζωή του δεν παραιτείτο από μιá έρωτησι όταν άποφάσιζε να την κάνει.

Ο επιχειρηματίας σήκωσε το κεφάλι του.

— Έδώ και πενήντα τέσσερα χρόνια που μένω σ' αυτόν τον πλανήτη δεν με ενόχλησαν παρά τρεις φορές μόνο. Την πρώτη φορά, πριν από είκοσι δυο χρόνια,

με ενόχλησε μιá χρυσόμυγα που έπεσε ένας Θεός ξαίρει από που. Έκανε ένα διαβρολεμένο θόρυβο κ' έγω έκανα τέσσερα λάθη σε μιá πρόσθεσι. Η δεύτερη φορά ήταν όταν, πριν έντεκα χρόνια, είχα μιá κρίσι ρευματισμών. Μου λείπει ή άσκησι. Δεν έχω καιρό να περιδιαβάω άσκοπα. Έγώ είμαι σοβαρός άνθρωπος. Η τρίτη φορά είναι... τώρα, αυτή. Έλεγα λοιπόν πεντακόσια εκατομμύρια...

— Εκατομμύρια τίνος πράγματος; Ο επιχειρηματίας κατάλαβε ότι δεν είχε έλπιδα να βρη την ήσυχία του.

— Εκατομμύρια από κείνα τα μικρά πραγματάκια που βλέπουμε καμιά φορά στον ουρανό.

— Μύγες;

— Όχι, κάτι πραγματάκια που λάμπουν.

— Μέλισσες;

— Μά όχι. Είναι κάτι χρυσά πραγματάκια που κάνουν τους χασομέρηδες να

όνειροπολούν. Άλλά έγω είμαι σοβαρός. Δεν έχω καιρό για όνειρα.

— Ά! τ' άστέρια;

— Καλά λές. Τ' άστέρια.

— Και τι θα τα κάνω πεντακόσια εκατομμύρια άστέρια;

— Πεντακόσια εκατομμύρια εξακόσιες είκοσι δυο χιλιάδες έπτακόσια τριάντα ένα. Έγώ είμαι σοβαρός και άκριβής άνθρωπος.

— Και τι θα τα κάνω τ' άστέρια;

— Τι θα τα κάνω;

— Ναί.

— Τίποτα. Θα τα κάνω δικά μου.

— Θα τα κάνεις δικά σου τ' άστέρια;

— Ναί.

— Μά είδα κάποιον βασιλιά που....

— Οι βασιλιάδες δεν έχουν τίποτα δικό τους. Βασιλεύουν σ' όλα τα πράγματα. Αυτό είναι κάτι πολύ διαφορετικό.

— Και σε τι θα σου χρησιμεύση το ν' άποκτήσης τ' άστέρια.

— Θα με βοηθήσουν να γίνω πλούσιος.

— Και πώς θα σε βοηθήσουν να γίνης πλούσιος;

— Αγροάζοντας άλλα άστέρια, αν άνακαλυφθώ κανένα.

Ο μικρός πρίγκηπας έκανε κι άλλες έρωτήσεις.

— Πώς θα άποκτήσετε τ' άστέρια;

— Ποιανού είναι; ρώτησε γρήγορα, κατσοφιασμένος ο επιχειρηματίας.

— Δεν ξαίρω. Κανενός.

— Τότε λοιπόν είναι δικά μου, επειδή έγω είχα πρώτος την ιδέα.

— Είναι άρκετό αυτό;

— Βεβαίως. Όταν βρίσκης ένα διαμάντι που δεν ανήκει σε κανένα, είναι δικό σου. Όταν βρίσκης ένα νησι που δεν ανήκει σε κανένα, είναι δικό σου. Όταν έχης μιá καινούργια ιδέα σου δίνουν διπλώμα εύρεσιτεχνίας: ή ιδέα είναι δική σου. Και έγω θα κάνω δικά μου τ' άστέρια αφού κανένας άνθρωπος μέχρι τώρα δεν σκέφθηκε να τα άποκτήσει.

— Αυτό είναι αλήθεια, έπρεπε ο μικρός πρίγκηπας. Και τι τα κάνεις;

— Τα καταγράφω. Τα μετρώ και τα ξαναμετρώ, έπρεπε ο επιχειρηματίας. Είναι δύσκολο, αλλά έγω είμαι σοβαρός άνθρωπος!

Ο μικρός πρίγκηπας δεν είχε ίκανοποιητή ακόμα.

— Έγώ, αν έχω ένα μαντήλι, το τυλίγω γύρω στο λαίμό μου και το φοράω. Έγώ, αν έχω ένα λουλούδι, το κόβω και το φοράω. Έσύ όμως δεν μπορείς να κόψης τ' άστέρια.

— Όχι, αλλά μπορώ να τα βάλω στην τράπεζα.

— Αυτό σημαίνει ότι θα γράψω σ' ένα μικρό χαρτί τον αριθμό των άστεριών. Κατόπιν θα κλειδώσω το χαρτί αυτό στο συρτάρι μου.

— Αυτό είναι όλο;

— Αυτό είναι άρκετό.

Αυτό είναι διασκεδαστικό, σκέφθηκε ο μικρός πρίγκηπας. Είναι και άρκετά ποιητικό, αλλά δεν είναι σοβαρό.

Ο μικρός πρίγκηπας είχε πολύ διαφορετικές ιδέες από τις ιδέες των μεγάλων για τα σοβαρά πράγματα.

— Έγώ, εξακολουθώ να λή, έχω δικό μου ένα λουλούδι που το ποτίζω κάθε μέρα. Έχω ακόμα τρία ήφαιστεια που τα καθαρίζω κάθε έβδομάδα. Καθαρίζω κι εκείνο που είναι σβηστό. Δεν ξαίρει ποτέ κανείς τι μπορεί να συμβη. Έγώ είμαι χρήσιμος στα ήφαιστεια μου και στο λουλούδι μου. Έσύ όμως δεν είσαι χρήσιμος σ' άστέρια....

Ο επιχειρηματίας άνοιξε το στόμα του μά δεν βρήκε τίποτα ν' άπαντήσει και ο μικρός πρίγκηπας έφυγε.

Οι μεγάλοι είναι όπωσδήποτε πολύ παράξενοι, έπρεπε απλά στον έαυτό του κατά την διάρκεια του ταξιδιού του.

Μεταφρ. ΚΩΣΤΙΑ ΡΟΔΙΑΔΟΥ

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ο μεγαλύτερος μετά το Σολωμό ποιητής μας Κωστής Παλαμάς γεννήθηκε στας Πάτρας το 1859. Όταν ορφάνεψε σε ηλικία 7 ετών τον πήρε στο Μεσολόγγι ο θεός του κι εκεί άνοιξε τα ένδοξα κτήματα. Έπειτα εφοίτησε στο Πανεπιστήμιο, αλλά δεν πήρε πτυχίο γιατί η αγάπη του στα Γράμματα τον έκανε να τραπή στη δημοσιογραφία. Το 1879 κατέλαβε τη θέση του Γραμματέως του Πανεπιστημίου Αθηνών, που διατήρησε (ως Γενικός) έως τα 1928.

Ακαταπόνητος, πολυεδρικός, προικισμένος με πλούσια φαντασία και με δημιουργική δύναμη, έγραψε είκοσι περίπου τόμους ποιημάτων, άλλους τόσους κριτικών μελετημάτων, το θεατρικό έργο «Τραυμάτιον» το έκτενές διήγημα «Θάνατος Παλληκαριού» και μετέφρασε ξένους λυρικούς.

Είναι αδύνατον με λίγες γραμμές να κάνουμε κριτική θεώρηση της γενναίας προσφοράς του, που διακρίνεται για την πρωτοτυπία, το λυρικό παλμό, την πατριωτική φλόγα, την ανθρωπιά και τη γνησιότητα της. Η επίδραση του Παλαμά στη νεοελληνική ποίηση είναι αναμφισβήτητη μεγάλη και γόνιμη.

Τα πιο αντιπροσωπευτικά έργα του είναι οι ποιητικές συλλογές «Ασάλευτη Ζωή», οι δυο έπικες συνθέσεις «Δωδεκάλογος του Γύφτου» — «Η Φλογέρα του Βασιλιά» και οι «Βωμοί». Ο Παλαμάς γνώρισε πολλή δόξα. Έγινε άκαδημαϊκός, μεταφράστηκε σ' 6-7 γλώσσες κι αγαπήθηκε πολύ από το Κοινό. Πέθανε το Φεβρουάριο του 1943 κι εκηδεύθη σαν ήρωας κι άγιος μαζί από πλήθος λαού, που κλαίοντας έψαλε τον «Εθνικό Ύμνο».

★

ΡΟΔΟΥ ΜΟΣΧΟΒΟΛΗΜΑ

Έφέτος άγρια μ' έδειρεν ή βαρυχειμωνιά που μ' έπιασε χωρίς φωτιά και μ' ηύρε δίχως νιάτα, κι ώρα την ώρα πρόσμενα να σωριαστώ βαριά στη χιονισμένη στράτα.

Μά χτές, καθώς με θάρρεψε το γέλιο του Μαρτίου και τράβηξα να ξαναβρώ τ' αρχαία τα μονοπάτια, στο πρώτο μωσκοβόλημα ενός ρόδου μακρινού μου δάκρυσαν τα μάτια.

★

ΛΑΜΠΡΗ

Δράμα και θάμα τ' Απριλίου γιορτή και του Κυρίου Λαμπρή, μυστικό ρόδο που οι σκληροί γεννούν του μαρτυρίου Σταυροί, χαρά των έδολων καρδιών και των δλοάσπρων κρίνων, Λαμπρή, βοήθα, τη δόξα του ξανά το Γένος των Έλλήνων να βρή!

(άπόσπασμα)

★

Ο ΑΚΡΙΤΑΣ...

Ο Ακρίτας είμαι, Χάροντα, δεν περνά με τα χρόνια, μ' άγγιζες και δε μ' ένοιωσες στα μαρμαρένια άλωνια;

Είμ' εγώ ή άκατάλυτη ψυχή των Σαλαμίνων, στην Έφτάλοφην έφερα το σπαθί των Έλλήνων.

Δέν χάνομαι στα Τάρταρα, μονάχα ξαποσταίνω, στη ζωή ξαναφαίνομαι και λαούς ανασταίνω!

(«Ιάμβοι και Ανάπαιστοι»)

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΑΛ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΑ

(άπόσπασμα)

Το Μέγα Σάββατον μικρόν μετά τα μεσάνυχτα, ή μήτηρ εξύπνησεν τον Εύαγγελινόν και την Μόρφω, κι ενώ εσήμαιναν διά μακρών οι κώδωνες, επήγαν εις την εκκλησίαν, όπου έψάλη το «ω γλυκύ μου έαρ» και άλλα άκόμη παθητικά άσματα. Είτα οι πιστοί όλοι με άναμμένες λαμπάδας εξήλθον εις το ύπαιθρον, υπό το άμαυρωθέν φέγγος της φθινούσης σελήνης, ενώ ή αύγή έλαμπεν ήδη ροδίνη και ξανθή, προπέμποντες τον Έπιτάφιον άγλαόφωτον με σειράς λαμπάδων. Και αύρα πραεία ένειν ήρέμα τους πυρσούς, χωρίς να τους σβήγη, και ή άνοιξις έπεμπε τα έκλεκτότερα άρώματά της εις τον Παθόντα και Ταφέντα, ως να συνέψαλλε και αύτή «ω γλυκύ μου έαρ, γλυκυτάτων μοι τέκνων!» και ή θάλασσα φλοισβίζουσα και μορμύρουσα παρά τον αιγιαλόν επανελάμβανε «οϊμοι! γλυκύτατε Ίησοϋ!». Τα δε παιδιά, προπορευόμενα της πομπής, μεγαλοφώνως έκραζον: Κύριε έλέησον! Κύριε έλέησον! Ο Εύαγγελινός έψέλλιζε μετά των άλλων: Κύριε έησον! Κύριε έησον!

Και ύστερον, όταν άνέτειλεν ο ήλιος του Μεγάλου Σαββάτου, διαλύων την άπαραίτητον όμίχλην της Μεγάλης Παρασκευής (ήτις καθιστά μελαψήν μιγάδα την ήμέραν και παμμέλαιναν άράβισσαν την νύκτα), ο Εύαγγελινός εξύπνησεν από τα βελάσματα του άρνιου, το όποϊον ήτοιμάζετο να σφάξη διά την οικογένειαν του καπετάν Κομνιανού ο γείτονας Νικόλαος, ο σύζυγος της Μηλιάς. Ο Εύαγγελινός και ή Μόρφω εξήλθον εις το προαύλιον. Τι ώραϊον! τι ήμερον! τι λευκόμαλλον που ήτο το άρνί! Και πώς έβέλαζε (μπέ! μπέ!) το καημένο. Έν τούτοις δεν έφαινετο πολύ δυσαρεστημένον, διότι έμελλε να σφαγή. Και άλλος άμνός άμω-

ΑΛ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης γεννήθηκε στη Σκιάθο το 1851. Εφοίτησε για λίγο στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου φροντίζοντας τον ίδιον καιρό να μαθαίνει ξένες γλώσσες. Στο «Αγ. Όρος όπου έπηγε «χαρίν προσκηνήσεως», όπως σημειώνει στην αυτοβιογραφία του, έμελέτησε τα βυζαντινά κείμενα και την εικονογραφική τέχνη, που άγαπούσε κ' ύπηρετούσε έρασιτεχνικά από μικρός. Έγραψε τρία μυθιστορήματα, εκατό περίπου διηγήματα, μερικά μελετήματα, ύμνογραφήματα και ποιήματα και μετέφρασε πολλά ξένα λογοτεχνήματα. Όλα του τα έργα άποπνέουν το άρωμα μιας άγνης χριστιανικής ψυχής που ζαίρει να συμπονη, να έγκαρτερή και να ύπνώνεται με την προσευχή ύπεράνω του κόσμου τούτου. Με την ασύγκριτη περιγραφική και ψυχολογική του δύναμη, τη λυρική του διάθεσι και την ιδιαιτερία του ύφους του ο Παπαδιαμάντης έχει καταλάβει την πρώτη θέση στη χορεία των νεοελλήνων πεζογράφων.

Τα περισσότερα χρόνια της ζωής του έζησε σε μεγάλη στέρησι, που άνεκούφιζε ή βαθείά του πίστι, μακριά από το άγαπημένο του νησί, όπου άφησε την τελευταία του πνοή τον Ίανουάριο του 1911.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

μος, Άμνός αίρων την άμαρτίαν του κόσμου, και άλλος άτίμητος Άμνός έσφάγη...

Την έσπέραν έφερον οίκαδε ο πατήρ τας πασχαλινάς λαμπάδας, ώραιας, λεπτάς, περιτέχνους. Τι χαρά, τι θρίαμβος! Φαντασθήτε ώραιας μικράς λαμπάδας με άνθη τεχνητά, με χρυσόχαρτα. Ο Εύαγγελινός ήθελε να πάρη την της άδελφής του, λέγων, ότι εκείνη είναι μεγαλύτερα. Η μήτηρ του την έδωκε, άλλ' ο μικρός την έσπασε, εκεί που έπαιζε με αύτην, έσπασε και την ιδιικήν του, και ύστερον έβαλε τα κλάματα. Ο πατήρ του ήγόρασεν άλλην, αφού τον ύπεχρέωσε να ύποσχεθί, ότι δεν θα την πιάσει εις την χειρα έως τα μεσάνυχτα, όταν θα ύπάγουν εις την Άνάστασιν.

Ο μικρός άπεκοιμήθη κλαίων και χαίρων.

Μετά τα μεσάνυχτα, αφού έγινε η Άνάστασις, και ήστραψεν ο ναός όλος, ήστραψε και ή πλατεία από το φώς των κηρίων, τα παιδιά ήρχισαν να καιουν μετά κρότου σπέρτα και μικρά πυροκρόταλα έξω εις τον πρόναον και τινες παίδες δεκαετείς έπυροβόλουν με μικρά πιστόλια, άλλοι έρριπτον έντός του ναού επί των πλακών του έδάφους τα βαρέα καρφία με τα καψύλια, καταπτοούντες και σκανδαλίζοντες τας πτωχάς γραίας, αίτινες μεθ' όλον τον διωγμόν, δν ένίνουν κατ' αυτών την Μεγάλην Έβδομάδα κατ' έτος οι έπίτροποι, αξιούντες να περιορίσωσιν αυτάς εις τον γυναικωνίτην, ουχ ήττον έπέμενον και παρσιεδέδου έντός του ναού άριστερά, εις την μίαν κόγχην. Είς δ' έπίτροπος της έπάνω ένορίας, άνθρωπος προοδευτικός, βλέπων ότι όλοι οι έθελονταί ψάλλται, νεανιαί εικοσαετείς, έφοίτων κατά προτίμησιν εις την κάτω εκκλησίαν, εις δε την έπάνω ήναγκάζοντο να ψάλλωσιν οι ιερείς, τι έσοφίσθη; Πιάνει και άποσπā από τον γυναικωνίτην τα καφάσια, τα δικτυωτά, δι' ών έφράττοντο τέως αί γυναικεΐαι μορφαί από της ύψεως των άνδρών, και αφήνει τον γυναικωνίτην άφρακτον. Τότε διά μιας όλοι οι εύλαβείς και μουσόληπτοι νεανίσκοι άφήκαν την κάτω εκκλησίαν έρημον ψαλτών, κι έτρεξαν όλοι εις την έπάνω.

Είτα τα μικρά παιδιά και τινες παιδίσκαι τετραετείς, με τας κομπάς ποικιλτάς λαμπάδας, έτάχθησαν ανά τον χορόν, περι τα δύο αναλόγια, και παρά το εικονοστάσιον, και ήρχισαν να θορυβώσι, να παίζωσι, να στάξωσιν εις τους λαίμους άλλήλων και να τσουγγρίζωσιν τα αυγά των. Και έν παιδίον έξασετής, πονηρότερον των άλλων (ήτο ο υιός της Μηλιάς της γειτόνισσας), είχε πλαστόν αυγόν εις τον κόλπον του, πωρώδη λίθον, στρογγυλευμένον, κοκκινοβαφή, και δι' αυτού έσπαζε τ' αυγά όλων των παιδιών, και τα έπαιρνε κατά την συμφωνίαν και τα έτρωγε.

Μία παιδίσκη και εις παΐς πενταετής ήρχισαν να φιλονεικώσι περι του τίνος ή λαμπάδα ήτο εύμορφότερα.

— Όχι, ή δική μου λαμπάδα είναι καλλίτερη.

— Όχι, ή δική μου.

— Έμένα ο πατέρας μ' την έδιάλεξε και είναι πιο καλή.

— Έμένα ή μάμμα μ' την έστόλισε μοναχή της.

ΑΝΔΡ. ΚΑΛΒΟΣ

Στη Ζάκυνθο, το 1792, γεννήθηκε ο Άνδρέας Κάλβος από γονείς φτωγούς, έμορφώθηκε όμως στην Ίταλία. Εκεί γνώρισε το φημισμένο Έλληνοϊταλό ποιητή των «Τάφων» Ούγο Φώσκολο, που πολύ τον έβοήθησε στην εξέλιξί του. Με τη λογοτεχνία άρχισε ν' ασχολήται από μικρός, δεν μās άφησε όμως, παρά 20 Ώδες, γιατί αν κ' έζησε πολύ, από 34 ετών έπαψε να γράφει.

Η ποίηση του Κάλβου θυμίζει τον άθνατο Πίνδαρο, που την έχει άλλωστε επηρεάσει. Είναι μία ποίηση άσπληρη, γεμάτη από ύψηλά νοήματα, πατριωτικό παλμό και πρωτοτυπίες. Όμοιοκαταληξίες δεν ύπάρχουν, τα μέτρα άρχαϊζουν, ή γλώσσα είναι έντελώς ιδιόρρυθμη: άττική στη βάσι της, έχει πλουτισθή με δημοτικές και σύνθετες ή άλλωμένους, για λόγους άρμονίας, λέξεις (βροντάουσιν, χρυσοβλέφαρος, πετάουσιν, θελήκτριον, ποδάρια, περνάσιν κ. ά.).

Ο ποιητής των Ώδων έμεινε άγνωστος σχεδόν, προφανώς εξ αίτίας της δυσκολοσύνης τέχνης του, έως τα τέλη του περασμένου αιώνα και μόνον άφ' ότου τον επρόβαλε ο Παλαμάς σε μια διάλεξι του άρχισαν να τον προσέχουν και να τον θαυμάζουν. Πέθανε το 1869.

★

Ο ΒΩΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τρέξατε, αδέλφια, τρέξατε ψυχαί θερμαί, γενναίαι! εις τόν βωμόν τριγύρω της πατρίδος άστράπτοντα τρέξατε πάντες.

Έδώ άς καθιερώσωμεν τα πάθη μας προθύμως! τ' άρματα έμείς άδράξωμεν μόνον διά να πληγώσωμεν του Όσμαν τα στήθη.

Άς παύσωσι οι διχόνοιαι, που ρίχνουσι τα έθνη τυφλά, υπό τα σκληρότατα όνύχια των άγρύπνων δολιών τυράννων.

Έδώ πάντα τα πλούτη μας άς χύσωμεν εν όσω γυμνόν σπαθί βαστούμεν, μάς φθάνουσι τα φύλλα τίμα της δάφνης. Κ' ύστερα, αφού συντρίψωμεν τον έχθιστον ζυγόν, άλλα, όχι άβέβαια πλούτη θέλει μάς δώσει πάλιν ή Έλευθερία.

(άπόσπασμα)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ

Τρέξατ' εδώ! συμφώνως τους χορούς άς συμπλέξωμεν προσφέρων ο καθένας λαμπράν θυσίαν, πολύτιμον εις την πατρίδα.

— Και ζαίρει να κάνη λαμπάδες ή μάμμα σ'!

— Όχι, δεν ζαίρει; Σάν τη δική σ'!

— Τέτοια παλιολαμπάδα;... να!...

— Ναι, παλιολαμπάδα;... να!...

— Να κι έσύ!

— Να κι άλλη μία!

Και άρχισαν να τύπτουν άλύπητα τας κεφαλές άλλήλων με τας λαμπάδας των, έωςού έβαλαν τα κλάματα και οι δύο.

Το άπόγευμα πάλιν, αφού έψάλη ή Β' Άνάστασις κι έγινε η Άγάπη, εξήλθον όλοι εις την πλατείαν κι έθεώοντο την πυρπόλησιν του Έβραίου. Τι άσχημος και τι εύμορφοκαμωμένος που ήτον ο Έβραϊός! Είχε μίαν χύτραν ως κεφαλήν, είχε και λινάρι ως γένειον. Έφερε και ζεύγος γυιαλιά (ή Μόρφω τα ένεθυμείτο όλα) όμοια μ' εκείνα, που φορεί ή γραία μάμμα, όταν ράπτη ή έμβαλόνη τα παλαιά ρούχα της. Είχε κι ένα σακκούλι ή πουγγί κρεμασμένον εις το άριστερόν πλευρόν του. Έφορεί μακριά-μακριά φορέματα, παραδάλια, ραβδωτά! Και αφού τον έκρέμασαν ύψηλά- ύψηλά, έως επτά όργυιάς έπάνω, ήρχισαν οι άνδρες να τον μαστιίζουν, να τον τουφεκίζουν όλοι, έως ότου τον έκαυσαν.

Και ύστερον ή μήτηρ έστρωσε την τράπεζαν εις την οικίαν, και παρέθεσε τα αυγά τα κόκκινα, το τυ-

(Συνέχεια στη σελίδα 29)

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΕΣ

ΜΑ-ΙΟΣ — Ημέρες φωτεινές — Ημέρες μαυρές

1821-3— 4.000 Τούρκοι αποβιβάζονται στην άνωπερασπι-στη Κύπρο, λεηλατούν τα σπίτια και τα μαγαζιά της Λευ-κωσίας κι άλλων πόλεων και προβαίνουν σε φοβερές βιαι-οπραγίες.

5— Ναυμαχία του «Νηρέως» με τουρκική φρεγάτα. Μετά 7ωρο πεισματώδη αγώνα το τουρκικό πολεμικό ανα-τινάζεται στον αέρα.

6— Ύστερα από ήρωική αντίστασι οι Έλληνες που υπερασπίσαν το Νεόκαστρο, αφού έμειναν χωρίς τρό-φιμα και νερό, αναγκάζονται να συνθηκολογήσουν με τον Ίμπραήμ.

8— Ο θρίαμβος του Ανδρούτσου και των 118 παλ-ληκariών του στο χάνι της Γραβιάς.

10— Ο «Νηρέως» με κυβερνήτη τον Άλεξανδρο Κρίεζή τινάζει στον αέρα τουρκικό πάρωνα μέσα στον όρ-μο της ΑγίαςΜαρίνας (Μαλιακός κόλπος).

12— Η μεγάλη ελληνική νίκη στο Βαλτέτσι. Η όρ-μη λίγων ανδρών του Μαυρομαχάλη και του Κολοκοτρών-η συντρίβει την επίθεσι που επιχειρεί ο Κεχαγιάμπεης της Τριπολιτσάς με 12.000. Μεγάλο ρόλο στην επιτυχία έπαιξε η αυτοθυσια μιās Μανιατίσσης «που έτρεχε διαρ-κάς από τον ένα προμαχώνα στον άλλο κ' έμοίραζε πολε-μεφόδια», κατά τον ιστορικό. Ο Γέρος τουΜοριά είπε πως η ημέρα αυτή έπρεπε να καθαγιασθή με γενική νηστεια και να γιορτάζεται αιώνια, γιατί «ήταν η έλευθερία της πατρίδος».

18— Στα Δολιανά ο Νικήτας Σταματελόπουλος με 300 αναγκάζει 6.000 Τούρκους να τραπούν εις φυγήν. Έ-κανε τέτοια θρασι στον έχθρο, ώστε από τότε τον απέκά-λεσαν Τουρκοφάγο.

27— Ο Παπανικολής με το πυροπολικό του ανατινά-ζει την τουρκική φρεγάτα «Κινούμενον Όρος».

28— Ο Τσόγκας Κυριεύει με μιá όρμητικη έφοδό του τα φρούρια Τεκκέ και Πυργιάς (Άρτα) και πιάνει πολλούς Τούρκους αιχμαλώτους.

30— Ο Πλαπούτας κι ο Σισίνης χτυπάνε τους θηρι-ώδεις Τούρκους Λαλαίους, που μαστίζανε το Μοριά. Ύ-στερα από 7ωρη μάχη οι Λαλαίοι φεύγουν παίρνοντας μα-ζί τους 70 νεκρούς και πολλούς πληγωμένους.

● Η έποποιá του Μανιακιού, κι ο θάνατος του Παπαφλέσσα.

1822-9— Νίκη του Κολοκοτρώνη στις Πάτρας. Στη μάχη άνεδείχθη ήρας ο δεκαοχτάχρονος γιός του Γενναίος.

1825-20— Έλληνική μοίρα με άρχηγό το Σαχτούρη δια-λύει τον τουρκικό στόλο (51 πλοία), ανατινάζει την «καπι-τάνω» (ναυαρχίδα), καταστρέφει 3 μπρίκια και αιχμαλώ-τίζει 5 μεταγωγικά γεμάτα πολεμοφόδια.

1827-24— Ο Κιουταχής, ύστερα από πολύχρονη πολιορ-κία, παίρνει την Ακρόπολι.

1834-25— Η δίκη του Κολοκοτρώνη και του Πλαπούτα με την κατηγορία ότι ετοίμαζαν έμφύλιο πόλεμο «έπι σκο-πώ καταργήσεως της Ύψηλης Αντιβασιλείας». Καταδι-κάζονται σε θάνατο με μειοψηφία των Πολυζωΐδη και Τερ-τσέτη. Η ποινή μετατρέπεται σε 20 χρόνων εϊρκτή, κι ό-ταν ένηλικιώνεται ο Όθων τους δίνει χάρη.

1956-10— Οι Άγγλοι άπαγορεύουν στη Λευκωσία τους νεαρούς Κύπριους ήρωες Καραολή και Δημητρίου. Τους κλαίει όλη η Ελλάδα. Γίνονται μνημόσυνα και διαδηλώ-σεις πολυάριθμες σ' όλοκληρη την χώρα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Ιστορίες: Σπ. Τρικοπίτη, Δ. Παπαρηγοπούλου, Δ. Κοκκίνου.— «Εθνικόν Ιστορικόν Ημερολόγιον» Γ. Ασημακο-πούλου, Ε. Μπούφαλι. Π. Παπαδούκα.— «Μάχη των Μύλων» και «Στρατηγός Τσόμρης» Σπ. Παναγιωτοπούλου.— Έγγραφο. «Πυρούς», «Ηλίου», «Έλευθεροδράκη» κ.ά.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ *

Γιά σέ τό πρώτο κλάψιμο,
για σέ τό πρώτο γέλιο,
έσύ 'σαι τό θεμέλιο,
που κτίζεται ή ζωή.

Γιά σέ τό πρώτο μίλημα,
για σέ ή πρώτη κρίσι,
έσύ 'σαι ή θεία βρύσι,
που λούζεται ή ζωή.

Γιά σέ τό πρώτο φίλημα,
για σέ τό πρώτο χάδι,
έσύ 'σαι τό άγιο ύφάδι,
που ύφαίνεται ή ζωή.

Γιά σέ τό πρώτο βάδιση,
για σέ ή πρώτη άγκάλη,
έσύ 'σαι ο ήλιος πάλι,
που λάμπει στην ψυχή.

Γιά σέ τό πρώτο τάξιμο,
για σέ τό πρώτο δόσημα,
έσύ 'σαι τό άγιο κλώσημα,
που κλώθεται ή ζωή.

Γιά σέ τό πρώτο πάλημα,
για σένα ή πρώτη νίκη,
έσύ 'σαι τό τσαλίκι,
που όπλίζεται ή ψυχή.

Γιά σένα ο πρώτος σπαραγγός
για σένα ο πρώτος στόνος,
έσύ 'σαι ο αιώνιος πόνος,
που ύψώνει τη ζωή.

Γιά σέ ανανέωσι ο θάνατος,
για σέ πιστροφή ο χρόνος,
έσύ 'σαι ο αιώνιος γόνος,
που σπέρνουν οι θεοί.

Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ-ΝΟΒΑΣ

* Γραμμένο για τό Λύκειο των Έλληνίδων, που στις 9, 10 και 11 Μαΐου όργανώνει κινηματογραφική παράστασι (δωρεάν για τις άποικες Μητέρες), θεολογία στη Μητρόπολι και πανηγυρικό «Έορτασμό της «Ημέρας της Μητέρας» στó Θέατρο Μουσούρη.

ΠΑΣΧΑ

Χριστέ μου, πάντα Σε θυρώ
τους πόνους σου γαλήνια να δαμάξης.
Της άνομιás γύρω ο σίφουνας φυσά
κι Έσύ ύπομένεις και Άνάστασι μου τάξεις.
Καθώς τα χέρια Σου ματώνουνε φρικτά
και του θανάτου ο ιδρώς κυλάει στο πρόσωπό Σου,
πουλι κοντά Σου ή καρδούλα μου πετά
για ν' άκραγγίξη, Κύριε, τό μέτωπό Σου.
Οι σταυρωτές Σου τρέμουν όλοι τους, δειλοί,
δέν ξαίρουν πως και που να κρύψουν τη ντροπή τους·
τους στέρεψε για πάντα πιά ή φωνή,
κουβάρι έγινε τό βδελυρό κορμί τους.
«Άφες αυτοίς...!». Τη μεγαλοψυχία Σου προσκυνώ
—καράβι στο λιμάνι Σου άράζω—.
Άνάαφρος με των άγγέλων τό έωθινό
Τό Άγιο, τό Μέγα Πάσχα Σου, γιορτάζω.

ΔΩΡΟΣ ΑΝΘΗΣ

ΞΕΝΟΙ ΛΥΡΙΚΟΙ

THOMAS HOOD

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΩΡΙΝΑ

Στη θύμησί μου ξαναζή τό σπίτι που γεννήθηκα.
Έμπαινε ο ήλιος τό πρωί να με καλημερίση
κι ή μέρα έφευγε γοργά.— Τώρα τη νύχτα άποζητώ
στη σκοτεινή της άγκαλιά ή πνοή μου ναχε σβήσει.

Στη θύμησί μου ξαναζούν κόκκινα ρόδα και λευκά
κρίνα, βιολέττες — λούλουδα που'ν από τό φώς βγαλμένα.
Ο καλογιάννος φώλιαζε στην πασχάλια που άκόμα ζή·
και τα κιτρινολούλουδα ήτανε άνθισμένα.

Στη θύμησί μου ξαναζή ή κούνια που άνέβαινα
σά χελιδόνι που ζητάει ψηλά να φτερουγίση.
Η σκέψι έκανε φτερά — που τώρα τόσο είναι βαρειά —
και δέν άρκοüse μιá πηγή τη φλόγα μου να σβήση.

Στη θύμησί μου ξαναζούν κάποια έλάτια σκοτεινά
που φτάναν ως τον ούρανό στα παιδικά μου μάτια.
Και τώρα, που δέν είμαι πιά τ' άγόρι εκείνο τό άγνό,
όλο και πιό μακρύτερα βλέπω τα ούράνια πλάτια.

Μετάφρ. ΜΕΡΟΠΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΔΗΜ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ ΚΙ Ο ΣΑΡΗΣ

(Χρονικό)

ΛΙΓΑ κιτρινιασμένα φύλλα απόμειναν πιά στην μεγάλη κλη-ματαριά, που σκεπάζει όλο τό παζάρι της Άθήνας. Γύρω άπ'τό συντριβάνι είναι τοποθετημένοι μεγάλοι πάγκοι και προ-πάντων φαρδοί για να χωρούν τους Τούρκους, που κάθονται σταυροπόδι.

Σ' αυτούς άπάνω κάμποσοι άγάδες, με ποικιλία καβουκιών κατά τό σχήμα και σαρκικών κατά τό χρώμα, τραβοούν τώρα τό τσιμπούκι των ή ρουφούν τον ναργκιλέ των με μεγάλην ήδηση και πολύ εύχαριστημένο από την τύχη των, που θέλησε να γί-νουν κύριοι τέτοιος χώρας. Και ο καφετζής του μεγάλου αυτού καφενέ πηγαινόρχεται με τα ζάρφια και με τό καφέμπρικο, που άχνίζει.

Τό τζαμί τους βασιτά τον αέρα και σήμερα είναι πάλι χειμω-νιάτικη λιακάδα.

Αυτούς τώρα εξακολουθεί να τους περιεργάζεται με τρόπον ο Βύρων και βλέποντας την σοβαρότητα των προσπαθεί να κρατήσει τα γέλια.

Είδαν οι Τούρκοι τον λόρδο. Άλλοι τον γνωρίζουν και άλ-λοι έχουν γι αυτόν άκουστά· γιατί ο έρχομός περιηγητών πάν-τοτε έκανε την έντύπωσι ενός ταξιιδιόκριτου άστεριού, που φωτί-ζει άξαφνα τον καταμαυρον ούρανό. Και στέλνοντας προς αυτόν τον νεώτερόν τους τον προσκαλούν, με ανατολίτικους τεμενάδες και με γλυκόγελα, να πιή μαζί τους καφέ. Και ο Βύρων δέχεται.

Ήσαν όλοι εύθυμοι και γελαστοί και, σπάνιον πράγμα διά Τούρκους, ήταν και όμιλητικοί.

Κοντά στ' άλλα ήρθε και ο λόγος για έναν επίσημο Έλληνα, που εύρέθη την νύκτα σκοτωμένος, και έδειχναν τάχα πως τους μέλλει ν ανακαλύψουν τον ένοχον.

— Μή σκοτίζεσθε, είπε τότε δυνατά ένας άπ' αυτούς, ο πιό χωρατατζής, θάν τον έφαγε ή Λάμια.

— Αυτό θα είναι, αυτό θα είναι... είπαν οι άλλοι όλοι και έ-βαλαν τα γέλια, αλλάζοντας όμιλια.

Ο Βύρων έθύμωσε πολύ. Έσηκώθη σε λίγο και έφυγε, χω-ρίς καν να τους καλοχαιρετήση. Είχε πάρει όμως τό μάτι του ένα νέον Άθηναίο, ο όποιος κοντοσιεκότανε και περνώντας άπό 'κει είχαν άκούσει την όμιλιαν των Τούρκων κ' εξακολούθησε τον δρόμο του ύστερα σκυφτός και κάπως σά φοβισμένος.

Ήταν ώραίο και εύρωστο παλληκάρι ο νέος αυτός. Του γνε-φει ο Βύρων να σταθή και τον πλησιάζει.

— Δέν σε βλέπω, μου φαίνεται, για πρώτη φορά!
— Ναί, Μιλόρδε είχα άνέβει στην Άκρόπολι να σάς πώ ότι είναι ώρα να κατέβετε.

— Καλά τό λές. Και τώρα που βρέθηκες πάλι έδώ;
— Η τύχη μου μ' έστειλε. Και μισοστάθηκα για να ιδώ πάλι άπό κοντά ανθρώπους, που είναι και ζούν σε τόπους έλευθέρους.

— Είσαι Έλλην;
— Ναί, Μιλόρδε.
— Άθηναίος.
— Μάλιστα.
— Πώς σε λένε;
— Νικόλα Σαρή.
— Άκουσε τί έλεγαν οι άγάδες και γελοούσαν;
— Τό άκουσα.
— Και τραβάς τό δρόμο σου; Στάσου!... Όχι έτσι ταπεινά. Στάσου ίσια!

Ο Βύρων θυμώνει τώρα και άκράτητος τον τινάζει άπ τον ώμο και του φωνάζει.

— Ξύπνησε! Δυστυχισμένοι, πως καταντήσατε! Κανείς δε σάς γνωρίζει πιά. Είστε άνόησι να χετε του Έλληνος, του Ά-θηναίου τ' όνομα.

— Μάς έτάσκισε, Μιλόρδε, ή σκλαβιά.
— Κουτός δέν είσαι. Η σκλαβια αυτή θηρίο είναι,
— Μεγάλο και φοβερό.
— Τότε σκοτώστε το.
— Έχει ένα σωρό κεφάλια.
— Και σείς ένα σωρό χέρια.
— Τα χέρια τι μάς ώφελοούν!
—...Σάν δέν έχετε καρδιά!

— Σάν δέν έχομε άρματα!
— Τα λιουτάρια έχουν άρματα;
Τότε ο Σαρής ήσυχα — ήσυχα, αλλά με κάποια άξιοπρέπεια του λέγει.

— Άκουσε με, Μιλόρδε. Άν σηκώση κανείς άπό μάς χέρι άπά-νω σε κάποιον Τούρκο, δέν θα χαθή μονάχα αυτός. Θα πάθη όλο του τό σόι. Θα πάθουν άθώοι άνθρωποι... Καμμιά φορά και όλ' ή χώρα. Έπειτα, τι να κάμουν δυο και τρεις άνθρωποι,τι να κάμη και ένας τόπος όλόκληρος μακριά άπ τον άλλον; Πι να κάμουν κακομοιριασμένοι άνθρωποι σπαρμένοι και λημονημέ-νοι έδώ και κεί;...

— Λογικά μιλάς, δυστυχισμένο ραγιά, μά ή λογική δέν χρη-σιμεύει πάντα. Λογικώτερο πράγμα άπ' την δειλία δέν ύπάρχει στον κόσμο. Πάντα έχει τό δικιο της. Όταν σάς έσκλάβωσαν οι Τούρκοι, ήταν λογικοί; Τό άλυσσοδεμένο χέρι πρέπει να προ-σπαθή να σπάση τις άλυσίδες του και όχι να ζητάη βοήθεια άπ' τον ούρανό. Ένας άλυσσοδεμένος σκλάβος σήκωσε μιá φορά ψη-λά τό χέρι του και ζητούσε την προστασία του ούρανού και ξαι-

ΤΟ ΟΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΡΗΤΟΥ (Παλαιά χαλκογραφία)

ρεις τότε ο ούρανος τι έκαμε; Έρριξε κεραυνό και τον έκαψε.... Όταν ένας — ένας κάμη τό καθήκον του στην πατρίδα του, τό έκαμαν χωρίς να τό καταλάβουν και όλοι μαζί. Είστε γεννημένοι δούλο! Αυτή είναι ή αλήθεια. Η φωτιά σας έσβησε πιά...

Ο Σαρής, όσον μιλεί ο Βύρων, παθαίνει αλλοιώσεις στην έκ-φρασι της μορφής του. Και τώρα σκεπάζει τό πρόσωπό του με τα δυό του χέρια και κλαίει.

Ο Βύρων μεταβάλλεται εύθυσ, μαλακώνει και τον πλησιάζει:
— Δυστυχισμένο παιδί!... Μήν ξεσημίζεις τη φωτιά του στή-θους σου! Μή μεταβάλεις τό αίμα σου σε δάκρυα! Άπ' τη σκλα-βιά ως την έλευθερία και τον τάφο ή έκλογη είναι εύκολη. Σώνει πιά! Άν είναι ή χώρα σας σκλαβωμένη, τα βουνα σας και τα κύματά σας είναι έλευθέρη. Τι έχετε να φοβηθήτε εκεί; Η έλευ-θερία, που ούτε τ' όνομά της γνωρίζετε, είναι θεά άρχαία. Δέ θέλει προσευχές και λιβάνια· θέλει παύανα, θέλει θυμιατά! Σή-κωσε τό κεφάλι σου, και ύστερα σήκωσε και την ψυχή σου!... Πήγαινε.

Ο Σαρής προχωρεί δυο τρία βήματα και γυρίζει πίσω. Είναι άλλος άνθρωπος.

— Μιλόρδε!... Κάθε φορά που βρίσκεται σκοτωμένος άπτό ένας χριστιανός τ' άκούσατε, οι Τούρκοι μάς έμπαίζουν και μάς λένε πως τον έφαγε ή Λάμια!...

— Λοιπόν!...
— Σού όρκίζομαι, Μιλόρδε, πως ή Λάμια θ' άρχίση να τρώει και Τούρκους!...

Και φεύγει. Τα μάτια του πετούν τώρα φλόγες. Και ο Βύρων τραβά με βήμα γοργό προς τό Διοικητήριο, και διευθύνεται στο «Πλάτωμα των Άνέμων».

Παρατηρεί καλά τον Μεντρεσέ, τον τέκε του Μπράιμη, τό τζαμί του Κατακτητού και άπ' τό Σταροπάζαρο διευθύνεται πάλι στο Βρυσάκι και στο δρόμο της Αγίας.

Αθλητική Ζωή

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Το παγκόσμιο ρεκόρ τής σφαιροβολίας

ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΜΗΝΑ 'Απρίλιο ο 'Αμερικανός σφαιροβόλος Ντάλλας Λόνγκ κατέρριψε για μία φορά ακόμη το παγκόσμιο ρεκόρ του αγωνισματός του με βολήν 20μ. 10. Το προηγούμενο ρεκόρ ανήκεν εις τὸ ἴδιον με 20μ. 07.

Λίγα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε πού οἱ βολές τῶν 19μ. ἐθεωροῦντο φανταστικές καὶ ἀπρόσιτες. Αὐτὸ συνέβαινε μόλις τὸ 1956 ἀκόμη, ὅταν τὴν παγκόσμια ἐπίδοσι τῆς σφαιροβολίας κατείχε ὁ 'Αμερικανὸς Μπράϊαν με βολήν 18μ. 54. Οἱ διάφοροι εἰδικοί μάλιστα ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον πού καθώριζαν τότε τὰ ὅρια τῶν ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων, ἔλεγαν ὅτι θὰ ἦταν ὑπεράνθρωπος αὐτὸς πού θὰ κατώρθωνε νὰ ἐκσφενδονίσῃ τὴν σφαῖρα στὰ 19 μέτρα. Κι' ὅμως τὸν ἴδιο κιόλας χρόνο ὁ Ο' Μπράϊαν ἔφθασε τὰ 18μ. καὶ 69 καὶ ξεπέρασε τὸ «φράγμα» τῶν 19μ. με βολή 19μ. 05. Μετὰ δύο χρόνια τὸ 1958 ὁ ἴδιος ἀθλητῆς ἔρριξε 19μ. 25 καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνο ἐνεφανίσθη ὁ Ντάλλας Λόνγκ, πού ἰσοφάρισε τὴν παγκόσμια ἐπίδοσι. Ὁ παλαίμαχος Ο' Μπράϊαν ὁμως ἐκέρδισε πάλι τὰ πρωτεῖα μέσα στὸ 1959 με 19μ. 30. Τὸν ἐπόμενο χρόνο 1960 ὁ Λόνγκ ξαναπῆρε στὴν κατοχὴ του τὸ παγκόσμιο ρεκόρ με 19μ. 38, ἀλλὰ ἕνας ἄλλος 'Αμερικανός, ὁ Μπίλλ Νίντερ, ἀπέσπασε κι ἀπ' τοὺς δύο τὸ ρεκόρ τοῦ κόσμου με 19μ. 45. Ὁ Λόνγκ ξαναπῆρε τὸν ἴδιο χρόνο τὸν τίτλο τοῦ ρεκορντμαν με 19μ. 67, ἀλλὰ ὁ Νίντερ ἀμέσως ἔφθασε τὰ 19μ. 99. Ἐνα ἑκατοστὸ ἀκόμη καὶ φθάναμε στὰ 20 μέτρα.

Ὁ Νίντερ δὲν χρειάστηκε πολὺ καιρὸ γιὰ νὰ ξεπεράσῃ καὶ τὸ ὄριο αὐτὸ με βολή 20μ. 06. Ὁ Λόνγκ ὁμως δὲν εἶπε τὴν τελευταία του λέξι, κι ἀφοῦ ξαναπῆρε τὸν τίτλο με διαφορά ἑνὸς ἑκατοστοῦ (20μ. 07), ἔφθασε τὸν περασμένο μῆνα τὰ 20μ. 10. Βέβαια οἱ εἰδικοί δὲν λένε πιά τίποτα γιὰ τὸ ὄριο τῶν ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων στὴ σφαιροβολία.....

Ἐνδιαφέρον εἶναι νὰ προσεχθῇ ὅτι ἀπ' τὸ 1932 κι ἔπειτα, μέχρι σήμερα, τὸ ρεκόρ τοῦ κόσμου στὴν σφαιροβολία δὲν ἔφυγε ἀπ' τὰ χέρια τῶν 'Αμερικανῶν. Ἄμερικανός ἦταν ὁ πρῶτος παγκόσμιος ρεκορντμαν, ὁ Ράλλ Ρόουζ, με 15μ. 54 τὸ 1909. Μόλις τὸ 1928 κατερίφη ἡ ἐπίδοσις αὐτῆ — χρειάστηκαν, δηλαδή, κάπου εἴκοσι χρόνια — ἀπ' τὸν Γερμανὸ Χίρσφελντ με 15μ. 79. Ἐνας ἄλλος 'Αμερικανός, ὁ Τζὼν Κόνυ, κατέρριψε πάλι τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τὸν ἴδιο χρόνο με 15μ. 87, ἀλλὰ ἀμέσως τὸ ξαναπῆρε ὁ Χίρσφελντ με 16μ. 04. Τὸ 1931 ὁ Τσεχοσλοβάκος Ντουντὰ ἰσοφάρισε τὸ ρεκόρ τοῦ Γερμανοῦ καὶ ὁ Πολωνὸς Χέλγιαζ τὸν ἐπόμενο χρόνο ἔφθασε τὰ 16μ. 05.

Ἀπὸ τότε οἱ 'Αμερικανοὶ δὲν ἔχασαν πιά τὸν παγκόσμιο τίτλο, ἀφοῦ πρὸς στιγμὴν ξαναπῆρε γιὰ λίγο τὴν ἐπίδοσι

ὁ Ντουντὰ με 16μ. 20, ἀπὸ τὸν 'Αμερικανὸ Σέξτον πού εἶχε φθάσει τὰ 16μ. 16. Ἐπηρεοῦθησαν: ὁ Λύμαν τὸ 1934 με 16μ. 48 καὶ τὸν ἴδιο χρόνο ὁ περίφημος Τόρρανς, πού ἄρχισε ἀπὸ τὰ 16μ. 80 κι ἔφθασε στὰ 17μ. 40. Μετὰ ὁ Φόνβιλ με 17μ. 68, ὁ Φούξ με 17μ. 79 — 17μ. 90 κι ἔπειτα ὁ θαυμάσιος Λάρν Ο' Μπράϊαν, πού ἄρχισε στὰ 1953 ἀπ' τὰ 18 μέτρα γιὰ νὰ φθάσῃ, ὅπως εἶπαμε πρὶν τὸ 1959 στὰ 19 μ. 30.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ Εὐρωπαῖοι σφαιροβόλοι «τὸ εἶχαν μαράζι» νὰ ξανακερδίσουν ἀπ' τοὺς 'Αμερικανούς τὸν παγκόσμιο τίτλο τῆς σφαιροβολίας. Ὁμως τὸ ρεκόρ τοῦ κόσμου δὲν «ἐννοοῦσε» νὰ γυρίσῃ ἀπ' τὸν Νέο Κόσμο στὴ γηραιὰ Εὐρώπη.

Ξαφνικά, πρὶν ἀπὸ 4 χρόνια, οἱ ἐλπίδες τῶν Εὐρωπαίων φιλάθλων ἀνε-

περῶθησαν με τὴν ἐμφάνισι στὸν ἀθλητικὸν ὀρίζοντα τοῦ Βρετανοῦ σιδηρουργοῦ Ἄρθουρ Ρόου, ἐνὸς γεροδεμένου νέου 24 χρόνων τότε, ὕψους 1.88 καὶ βάρους 105 κιλῶν, πού ξεπέρασε πρῶτος τὸ 1960 μεταξὺ τῶν Εὐρωπαίων τὰ 19 μέτρα με 19μ. 11. Τὸν ἐπόμενο χρόνο, 1961, ὁ Ρόου, πού εἶχε γίνῃ ἐν τῷ μεταξύ τὸ ἰνδαλμα τῶν φιλάθλων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐβελτίωσε τέσσερες συνεχεῖς φορές τὴν ἐπίδοσί του με 19μ. 14, 19μ. 28, 19μ. 43 καὶ 19μ. 55. Φυσικὸ ἦταν νὰ ἐλπίσουν πολλοὶ ὅτι στὸ πρόσωπο τοῦ Οὐαλλοῦ πρωταθλητοῦ θὰ ξανάβλεπαν τὸν παγκόσμιο τίτλο τῆς σφαιροβολίας νὰ γυρίσῃ στὴν Εὐρώπη, γιὰτὶ ἀπέχει τότε 51 ἑκατοστὰ μόνον ἀπ' τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ Μπίλλ Νίντερ (20μ. 06). Γεγονὸς ἦταν, ἄλλωστε, ὅτι σὲ διάστημα πέντε ἐτῶν ὁ Ρόου ἐβελτίωσε τὴν ἐπίδοσί του στὴν σφαιροβολία κατὰ 4 μέτρα! Καὶ πραγματικὰ ὁ Βρετανὸς κολοσσὸς κατώρθωσε σὲ μιά βολή του νὰ φθάσῃ τὰ 20μ. 12, ἀλλὰ σὲ προπόνησι....

Ἔτσι τὸ ὄνειρο γιὰ ἐπανάκτησι ἀπ' τὴν Εὐρώπη τοῦ παγκοσμίου ρεκόρ στὴν σφαιροβολία ἔμεινε ἀνεκπλήρωτο γιὰτὶ ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ρόου ἄρχισε νὰ παίρνῃ τὴν κατιούσα.

ΟΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 6)

Τὸ Διεθνὲς τοῦτο Συνέδριον ἀποτελεῖ τὴν Βουλὴν τοῦ Ε.Σ. συμμετέχουν δὲ εἰς αὐτὸ ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τὰ μέλη — Κράτη προσχωρήσαντα εἰς τὰς Συμβάσεις τῆς Γενεύης.

Μετέχουν ἐπίσης εἰς τὸ Διεθνὲς τοῦτο Συνέδριον ὁ Συνδεσμὸς τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν καὶ οἱ κατὰ χώρας Ἐθνικοὶ Σύλλογοι Ε.Σ.

Τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅπερ συνέρχεται ἀνά ἑτεῖαν συζητεῖ γενικὰ προβλήματα, λαμβάνει ἀποφάσεις καὶ διατυπώνει εὐχὰς καὶ συστάσεις. Ὅριζει τὴν μόνιμον Ἐπιτροπὴν Ὁργανώσεως τοῦ Συνεδρίου, ἣτις συνεδριάζει κατὰ τὸ ἐνδιάμεσον διάστημα μεταξὺ δύο Διεθνῶν Συνεδρίων.

1920 Συνῆλθεν ἐν Γενεύῃ τὸ πρῶτον Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Συνδέσμου τῶν Ε.Σ. (Conseil des Gouverneurs de la Ligue). Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συνέρχεται ἀνά διετία.

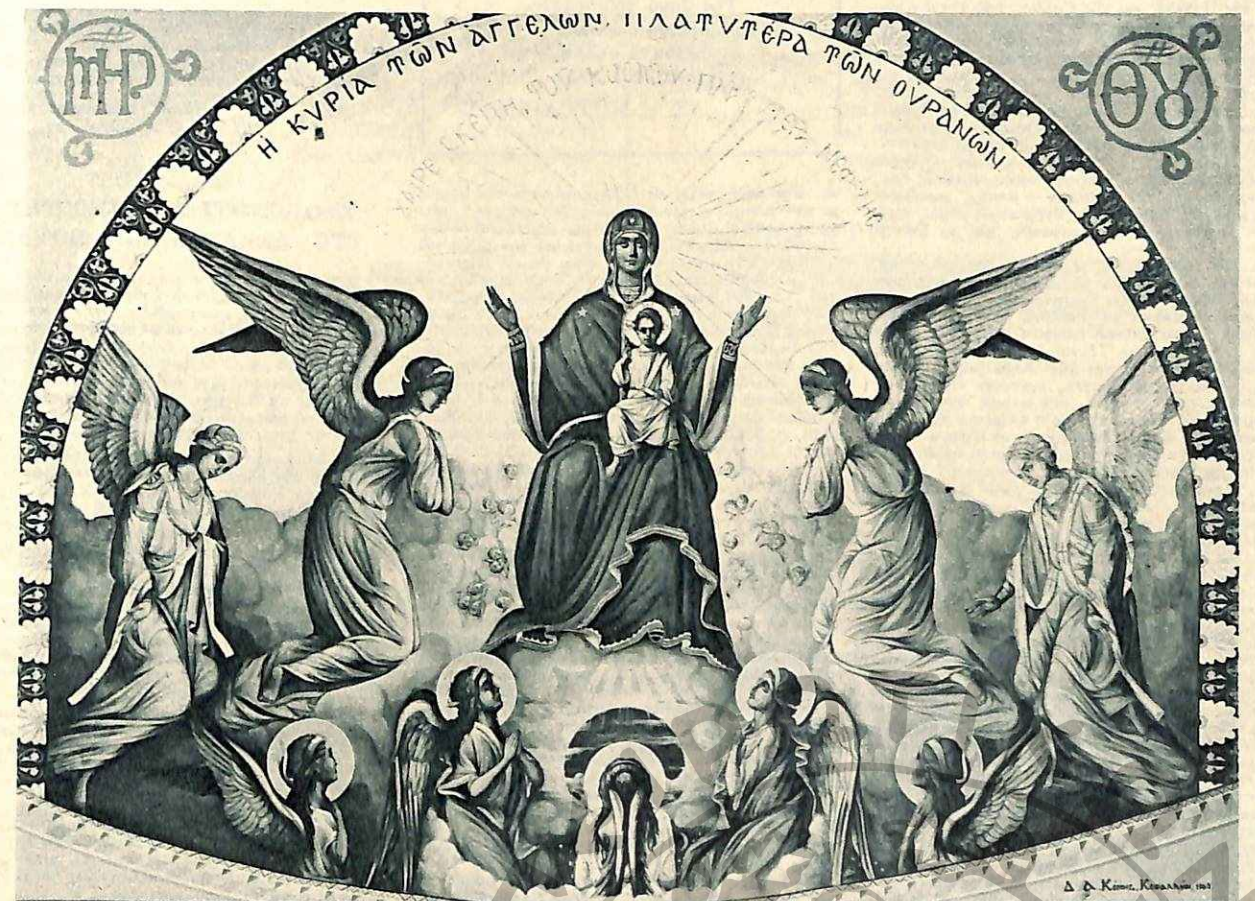
1959 Συνῆλθεν ἐν Ἀθήναις τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων ἡ ἐπιτυχία δὲ αὐτοῦ, καθ' ὁμολογίαν τῶν συμμετασχόντων Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ὑπῆρξεν ἀνωτέρα πάσης ἄλλης προηγηθείσης Συνεδριάσεως.

1961 Κατὰ τὸ ἐν Πράγῃ συνελθὸν Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων ἀπεφασίσθη παμψηφεί ἡ διακήρυξις τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ: «ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ, ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑ, ΟΥΔΕΤΕΡΟΡΟΤΗΣ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ, ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ, ΕΝΟΤΗΣ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΣ.»

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις περὶ καθιερώσεως ὡς ρητοῦ — ἐμβλήματος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς λατινικῆς φράσεως: «Per Humanitatem ad Pacem». (Διὰ τοῦ ἈΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ πρὸς τὴν ΕΙΡΗΝΗΝ).

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΠΛΕΞ. ΚΟΜΗ: Η ΠΛΑΤΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Ἐπιτοτενήθη τὸ 1937. Μόλις ἀντίκρουσε τὴν εἰκόνα αὐτῆ, πού δημοσιεύουμε με τὴν εὐκαιρία τῆς γιορτῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ ἀξέχαστος ποιητῆς ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ (βλέπε «Ἀνθολογία λογοτεχνικῆ καὶ παιδαγωγικῆ», τεύχος Δεκεμβρίου 1963, ἀρ. 3, σελ. 25), ἐνεπνεύσθη τοὺς ἑξῆς στίχους:

Χαῖρε, Μαρία!

Χαῖρε Μαρία Χαριτωμένη,
Πού ὁ Θρόνος Σου στοὺς Οὐρανοὺς!
Τόξα χρυσᾶ περνᾶ καὶ μπαίνει
Μέσα στὸ φῶς τ' ἀνθρώπου ὁ νοῦς,

Εὐλαβικὰ νὰ προσκυνήσῃ
Τὸ Θεῖο Σου Βρέφος ταπεινός,
Τὴ δόξα Σου, καὶ γύρω ἡ κτίσι
Νὰ λάμψῃ ὅπως ὁ Οὐρανός.

Οἱ Ἀρχάγγελοι σκυμένοι ἔμπρὸς Σου,
Πλήθος Ἀγγέλων πτερωτοί,
Πλημμυρισμέν' εἶναι ἀπ' τὸ φῶς Σου,
Κι ἀπὸ τὴ χάρι Σου, ὦ Σειπτῆ.

Πανάχραντη τοῦ Θεοῦ μητέρα
Μὴν παύσης ὅλους νὰ εὐλογῆς,
Καὶ νὰ κρατῆς, σὰν θεῖαν ἡμέρα
Τὴν πίστι ἀνέσπερη, ἐπὶ τῆς γῆς.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΝΤΥΝΑΝ

«Μεγάλοι άνδρες είναι όσοι μεγάλες ώφελησαν την ανθρωπότητα».

Βολταίρος

Ίούnius 1859. Ο καλοκαιριτικός ήλιος εξακό- ντιζε τις πόρνες άκτινες στο αιματοβαμένο πε- δίο της μάχης στο Σολφερίνο της Ιταλίας, όπου σαράντα χιλιάδες στρατιώτες των δύο παρατάξε- ων — της Ιταλίας και της Γαλλίας — έκειντο βα- ριά και της Αυστρίας από την άλλη — έκειντο βα- ριά τραυματιών και τελείως εγκαταλειμμέ- νοι, χωρίς καμιά ιατροφαρμακευτική περίθαλ- ψη. Η φονικωτάτη μάχη είχε πιά κοπάσει. Ο αι- μοχαρής Άρης έχορτασε παραλόγησε των τραυ- ματιών έσκιζαν τον πανηγυρικό καλοκαιριτικό αέρα — που μύριζε από το άπυρο καμμένο μπαρούτι — χωρίς, δυστυχώς, να εδρίσκουν καμιά άπτήχησι ούτε άκόμα στους επιζήσαντας συμπολιμαστές των, που κατάκοποι άπεσούρησε — κοκνή κακώς — στο χώρο της προσωρινής στρατοπεδύσεώς των, για να άναστυχθούν, προφανώς, και να ζαναρ- χίσουν.

Μέσα σ' αυτή την φοβερή κόλασι του πόνου και της άδύνης των τραυματιών ένας γεροδεμένος τρι- αντήρης άνδρας βαδίζει θαρρετά και άποφασιστικά, με μοναδικό σκοπό να άπαλύνη άπωθήσει τον πόνο των δυστυχισμένων εκείνων ανθρώπων και να σώσει όσους μπορέσει. Ήταν ο Ιωάννης Έρρίκος Ντυνάν, έκλεκτόν τέκνον της Έλβετίας, ή όποιος, άν και μικρή στην έκταση, εγέννησε εξαίρετους άνθρώπινες φυσιογνωμίες, στη μνήμη των όποιων με σεβασμό στέκει όλόκληρος ή ανθρωπότης.

Έκείνη την ώρα ή άδολη ψυχή του Ντυνάν πλημ- μυρίζει από τα ύπεροχα και άφαστα κηρύγματα για πανανθρώπινη άγάπη του γλυκυτάτου Ναζω- ραίου, ή σκέψης του φερούργιζε στους άνδιτοτελείς ευγενείς άγώνες του συμπατριώτου του Πισσαλό- τσι για την άνακοφισή των δυστυχισμένων παιδι- ών, ένθ, συγχρονως στά μάτια του παρουσιάζει ή εξαίσια μορφή της Άγγλίδος Φλώρενς Ναι- τινγκέιλ, ή όποια πριν από πέντε χρόνια — στα 1854 — άφιέρωσε τον έαυτό της για ν' άνακουφι- σι τραυματίες του Κριμαϊκού Πολέμου. Ο άρόρη- τος πόνος των τραυματιών του Σολφερίνου γίνεται και δικός του πόνος. Ένα κύμα άπεριορίστου αγά- πης προς τον άνθρωπον — τον κάθε άνθρωπον — πλημμυρίζει το έσωτερικό του «είναι». Νοιώθει ένα μεγάλο χρέος να τον βαραινι στα στήθα του και χωρίς να χάσει καιρό παίρνει την μεγάλη από- φασι. Θά γίνη ή συμπαραστάτης των δυστυχισμέ- νων ανθρώπων! Γι τον ένδιαφέρι άν ό τραυματία δεν είναι όμοιοστές του; Μήπως ή Έρσούδ δεν έκή- ρυξε την πανανθρώπινη άγάπη με το άνυπερβλητο αίγαπάτε άλλήλους; Μήπως αούτοι που ύποφέρουν στο πεδίο της μάχης, δεν είναι άνθρωποι; Γι' αυτό και δεν διατάζει.

Λαχανισμένον φθάνει στο κοντινό Ιταλικό χω- ριό, στο Καστέλινο, και μιλάει με θερμή και άπο- φασιστικότητα στους κατόικους, παρακαλώντας τους να έρθουν να βοηθήσουν τους δυστυχισμένους, που δέρνονται στην κοιλιά του κλαυθμώδους, στο Σολφερίνο. Οι λόγοι του φέρνουν τον πρώτο παρή- Σολφερίνο. Με άόμα άνθρώπων τρέχουν, έθε- γορο καρπό. Με άόμα άνθρώπων τρέχουν, έθε- γορως, στο πεδίο της μάχης για να παράσχουν τις πρώτες βοήθειες στους δυστυχισμένους αούτους άνθρώπους και να γλιτώσουν όσους μπορούν από τα νύχια του χάρου. Άνάμεσα τους εδρίσκεται ή άμπνευστής αούτης της ώρας Ιδέας, ή Ιωάννης Έρρίκος Ντυνάν. Καί ένθ ή Ιώιος ή Ντυνάν περι- δίνει τις πληγές κάποιου βαριά τραυματισμένου, άκούει αούτά τα πολύ συγκινητικά λόγια, που θά γί- νουν το διαρκές έννομα στον Ντυνάν για να μνη- ησυχάζει ποτέ στη ζωή του μέχρις ότου πετύχη μιάν όριστική, κοσμοσφύηρα λύσι: «Άχ! Κύ- ριε, άν εφθάνατε έννοιατερα δεν θά άπέθνησα...»! Καί ένθ ή τραυματίας οιοφίθηρζε την τελευταία λέξι κοιτώντας κατάματα τον Ντυνάν με άνέκκρα- στη ευγνωμοσύνη, έρχεται ή θάνατος και κόβει το νήμα της ζωής του!

Αούτά τα λόγια ματώνουν την καρδιά του Ντυνάν. Νοιώθει τώρα μιά μεγαλύτερη ύποχρέωσι! Άκούει άπόκοσμες φωνές να του έπιτάσουν ένα μεγα- λύτερο καθήκον! Από αούτην άριβιάς την μεγάλην στιγμή ή Ντυνάν θέτει ως μοναδικόν σκοπόν της ζωής του την ίδρυση μιάς Διεθνούς Όργανώσεως, ή όποια θά θέσει, άπαξ διά παντός, τέρμα εις την εγκατάλειψιν των τραυματιών του πολέμου. Αούτη ή σκέψις του γίνεται το μοναδικό του έννομο, ή ά- σίαστος στοχασμός, το ώραίο του ιδανικό!

Τά λόγια του έτοιμοθανάτου τραυματιού, που δεν πρόφθασι να τον γλυτώσει από τον θάνατον ει- ναι σ' αούτά του Ντυνάν. Η σκέψις του ταξιδεύει πάντοτε στο φοβερό πεδίο της μάχης το Σολφερί-

ΜΕ ΘΡΟΪΣΜΑ

Στόν κήπο τ' άγέρι, σάν έλλη ή βραδιά, χαϊδέυεις, άύλο χέρι, λουλουδία, κλαδιά.

Τόν ύπνο τούς φέρνει με θρόϊσμα άπλό κι όνειρατα σπέρνει, και πάει στο καλό...

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΑΔΗΣ

νο. Καί άποφασίζει να μιλήσι σ' όλον τον κόσμο με μιά του φωνή πανανθρώπινη. Με μιά φωνή, που να άκουσθι σ' όλα τα γεωγραφικά πλάτη και σ' όλα τα γεωγραφικά μήκη. Θά μιλήσι με την φωνή του βιβλίου! Καί καθός ή Ιώιος είναι δεινός χειριστής της γραφίδος έτοιμάζει ένα ύπεροχο βιβλίο, που του δίνει τον χαρακτηριστικόν τίτλον, «Αναμνή- σεις από την μάχη του Σολφερίνο». Στο βιβλίο αούτο ή Ντυνάν περιγράφει τον πόνο των τραυματιών του Σολφερίνο, και καλεί τους άνθρώπους να φα- νούν πραγματικό άνθρωποι στη δυστυχία και στη θλίψη των άλλων. Τα λόγια του: «έρ' όσον είμεθα ύποχρεωμένοι να πολεμάμεν, τούλάχιστον ές φρον- τίσωμεν όστε ό τραυματία, ή άσθενής και ή νε- κροί να βρισκουν κάποια στοιχηκή φροντίδα» γί- νονται σάλλιγγες, που σαλπίζουν παντού! Το βιβλίο του Ντυνάν σημειώνει εξαίρετική έπιτυχία, όχι τό- σον στην κυκλοφορηκή κίνησι (για την όποιαν ή Ιώιος δεν πολυκαυχείται), όσον στην βαθύτερη ά- πτήχησι, που προξενεί εις άνθρώπους με καλλιερ- γημένον τόν ψυχικόν τους κόσμο. Την Ιδέα άκριβώς γρονιά, που πρωτοκυκλοφόρησε (1863) συγγρα- φείται μιά πενταμήλης Έπιτροπή, που νοιώθει βα- θεια το μεγάλο κήρυγμα της έμπράκτου πανανθρώ- πινης άγάπης του Ντυνάν. Η Έπιτροπή αούτη γί- νεται ή άκρογωνιαίος λίθος του Έρμούδ Σταυρού. Μέλος της Έπιτροπής αούτης γίνεται ή Ντυνάν, ή όποιος, τώρα, νυχθημερόν άγωνίζεται τον άγώνα του ώραίου και του ύψηλού. Δαπανά όλόκληρον την περιουσίαν του για την πραγματοποίησι του ύψη- λότερου των ανθρωπίνων όραμάτων. Την επομένη χρονιά γίνεται ή πρώτη έπίσημος Διεθνής Διάσκε- ψις της Γενεύης, εις την όποιαν άντιπρόσωποι 16 Κρατών και πλήθος όργανώσεων ύπογράφουν την περίφημον «Συνθήκη της Γενεύης», ή όποια σύν- τομα παίρνει το όνομα «Έρμούδ Σταυρού» χάρις εις το έμβλημα αούτης της Συνθήκης, που είναι, ως γνωστόν, Έρμούδ Σταυρούς αλευροκό φόν- το (κατ' άντιστροφήν των χρωμάτων της Έλβε- τικής Σημαίας, της γενέτειρας του Ντυνάν). Έτσι το έννομο γίνεται πραγματικότητα! Έως ότου όμοιο έπιτυχη ή ίδρυσι του Έρμούδ Σταυρού ή Ντυ- νάν έμύθησε άπάνταστα. Έδέθη πλείστα πι- κρία, αλλά ούδέποτε σταμάτησε την ώραία πορεία του. Ίπληξε ένα από τους σπανίους ιδεολόγους ειρηνικούς μαχητάς. Καί όταν ή Έλβετική Όμο- σπονδία, στα 1897, του άπονέμει το βραβείον Μπι- νε — Φέλνι ή μέγας ανθρωπιστής διαθέτει και αούτά τα χρήματα για την εύδοσι του έργου του Έρ- μούδ Σταυρού. Καί όταν άκόμα, στα 1901, ή Έπι- τροπή Μελών της Βουλής της Νορβηγίας του άπο- νέμει το βραβείον Νόμπελ ή Ντυνάν διαθέτει το ά- νεμηθέν εις αυτόν ύπεροχο χρηματικόν ποσόν των 7.500 περίπου λιρών ύπέρ του Έρμούδ Σταυρού. Άκολουθώντας πιστά το ώραίο παράδειγμα του Πισσαλότσι διαθέτει ατά πάντα για τους άλλους και τίποτε για τον έαυτόν του! Καί όταν στα 1910, έρχεται ή θάνατος ή Ιωάννης Έρρίκος Ντυνάν φεύ- γει γαλήνιος και ευτυχής, γιατί άντικρύζει την ση- μαίαν του Έρμούδ Σταυρού να κυματίζει περι- φανη επάνω από εκατομμύρια άνθρώπους.

ΧΡΥΣ. Ε. ΖΗΣΗΣ

Διδάσκαλος Δημ. Σχολείου Πύργου, Α' Έκπ. Περιφ. Τρικάλων

Η ΜΕΤΡΙΟΦΡΟΣΥΝΗ είναι ή μόνη λάμ- ψι που έπιτρέπεται να προστεθι στη δόξα.

ΝΤΥΚΛΟ

ΟΧΙ να μετανοή, αλλά να προνοή ύφελει ή σούφς άνθρωπος.

ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ

Ευθυμα

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ

Ο γιατρός: Αούτες τις μέρες έχασα τρείς πελάτες.
Ο φίλος του: Πέθαναν;
Ο γιατρός: Όχι. Έγιναν καλά!

★

Ο γιατρός: Όταν άνοικατεύονται πολλοί δυσήγγοροι, ή ύπόθεσι δεν τελειώνει.
Ο δικηγόρος: Ένώ όταν πάνε πολλοί γιατροί σ' έναν άρρωστο, τελειώνει γρήγορα....

ΠΑΝ, Δημοτικού Σχολείου Μεταξά - Νικολίτις

★

ΣΤΟ «ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΣΤΟΡΓΗΣ» ΣΤΟ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΝ ΒΟΥΛΑΣ

...Προχωρήσαμε και μπήκαμε μέσα στην ώραια τραπέζα και άρου ή καθηγητής μας ειπε με- ρικά καλά λόγια όργανώσαμε για τα παιδιά ένα πρόγραμμα, άνοικόντας το με μιά ώραια προσεχη, και αν πιστώσωμε την έκφορα των ματιών τους αλλά και του καλού άρχιμανδριού και των άκουρά- στων βοηθών του, ήτο πολύ ώραίο. Κατόπιν τους μοιράσαμε τα διάφορα γλυκά που είχαμε συγκεν- τρώσει και χαϊρετώντας τα, φύγαμε με την ύποχρε- σι ότι θά ζανακτισαμε το ίδρυμα.

...Μπήκαμε και στο αυτοκίνητο χαρούμενες, γιατί με την βοήθεια και την συμπαραστάσι των καλών μας καθηγητών, μες δόθηκε ή ευκαιρία να χαρίσωμε λίγη χαρά από την δική μας.

Άλλά δεν σταματήσαμε εκεί. Τα δώρα είχαν περιεσώσει και ή άγάπη και ή βοήθεια προς τον πλησίον μας είχαν κυριαρχήσει. Κύριοι του έαυ- τού μας δεν ήμεθα εμείς, αλλά ή άγάπη....
—Έμπρός, για το Άσκληπιείον Βούλας! Είπε πρόσχαρη ή καθηγήτης μας, καταλαβαίνοντας τα αισθήματά μας. Τι καλά! Θά μάς έδιδε ή ευ- καιρία να σταθώμε κοντά σε μερικούς άσθενείς, που γι' αούτους έστω και μιά κουβέντα ήτο ένα από τα σπουδαιότερα φάρμακα....

Τραγουδήσαμε δ, τι πιο καλύτερο ζάριμα και ένθ μιά μεγαλύτερη μαθήτρια έπαξε άκορυστόν, έμεις γυρίσαμε από όλα τα κρεβάτια του περιπτέ- ρου «Λοβέρδειον», που είχαμε έπισκεφθι, και μοι- ράζοντας τα γλυκά, πιάσαμε κουβέντα με τις κυ- ρίες που έννοσπλεύοντο εκεί.

Όλες στο τέλος της επισκέψεως μας ήσαν κατασπυγγημένες και έμεις με την εύχ ήπεραστι- κά, στα χείλη φύγαμε χαρούμενες, γιατί μπορέ- σουμε να άφιερώσωμε άπολιτιστικά το άπόγευμα εκείνου του Σαββάτου στον Θεόν.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
Μαθ. Α' τάξ. Οικονομ. Γυμν. Άθηνών

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλά είναι τα θύματα, κυρίως μεταξύ των παιδιών, τα όποια από άγνοια του σοβαρωτάτου κινδύνου περιεργάζονται, εγκαταλειμμένα πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρ- κες κ.λ.π.). Γι' αούτο τονίζουμε και πάλιν ότι δεν πρέπει τα παι- δια να περιεργάζονται τέτοια άν- τικείμενα, ούτε να αφήνουν άλλους να τα πλησιάζουν, αλλά μόλις τ' άντικρύζουν να είδοποιούν άμέσως την πλησιεστέρα στρατιωτική ή άστυνομική Άρχή.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ: ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 23)

ρί, που είχε φέρι ή κουρούνα, και το άρνι ψημένο, και τα παιδιά εκάθισαν εις την τράπεζαν και ήρχισαν να τσουγγρίζουν τ' αυγά των. Τι χαρά! τι άγαλλίασις!

Έφέτος, δηλαδή κατά το έτος εκείνο της δυστυ- χίας δια τα δύο όρφανά, δεν ήτο πλέον εκεί ούτε ή πα- τήρ των, όστις έλειπεν, ούτε ή μήτηρ των, ήτις έπήγε μακρύτερα άκόμη. Άντι των δύο ήτο ή γηραιά μάμη, ριγχαζούσα επί της κλίνης και γογγύζουσα. Άντι των κοκκίνων αυγών, ήσαν αί φλέγουσαι εκ του πυρετού παρειάι της. Άντι των έπιγρύσων λαμπάδων, ήσαν οί δύο τρεμοσβήνοντες και βλοσυροί όφθαλμοί της. Άντι της άθώας χαράς, άντι της άπάτου ευτυχίας του παιδικού Πάσχα, ήτο ή λύπη, ή άνεπανόρθωτος συμφορά.

Ευτυχώς ή γριά Κομνιακάκαινα δεν άπέθαπε, και ή υίός της εφθασεν άπόπασχα με το γολεττί, και ήρχι- ζε να καλλωπίζεται και να στρίβη τον μύστακα, άπο- βλήτων εις δεύτερον γάμον.

Άλλά, δια τα δύο παιδιά, θά επανήρχετο πάλιν ή χαρά εκείνη, θ' άνέτελλεν εκ νέου γλυκεία ή παιδική Πασχαλιά; Δια τον Ευαγγελινόν ίσως, δια την Μόρφω ποτέ. Αούτη ήσθάνετο την άπουσίαν της μητρός και ήξευ- ρεν, ότι δεν έμελλε να την επανίδη πλέον επί της γης.

Γλυκεία Πασχαλιά! ή μήτηρ της χαράς! Γλυ- κεία μήτηρ! της Πασχαλιάς ή ένσάρκωσις!

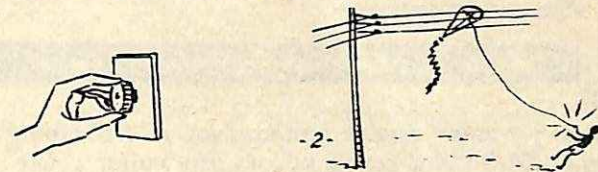
Άλλ' ή Χριστός ύπεσθεθή να πή με τους εκλε- κτούς του καινόν το γέννημα της άμπέλου έν τη βα- σιλεία του Πατρός του, και οί ύμνωδοί έψαλλον: «Ω Πάσχα το μέγα και ιερώτατον, Χριστέ, δίδου ημίν έκτυπώτερον σου μετασχείν έν τη άνεσπέρω ήμέρα της Βασιλείας Σου!»

Σ. Π.

ΠΙΣΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

— Μην ξεχνάτε —

Μιά λάμπα ή μιάν ασφάλεια πριν άντικαταστήσετε, πρέπει το διακόπτη σας το γενικό να κλείσετε.

Σε σύρματα ηλεκτρικά κοντά, μη λησμονήσις, ότι ποτέ χαρταετό δεν πρέπει ή άμολύσης. Γιατι αν τυχόν, παιδάκι μου, στα σύρματα άκουμπήσι, ξάφνου μπορεί καμιά φορά

— ναί, σου το λέω σοβαρά — στον τόπο να σ' άφήσι.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

Γνώσεις άπαραίτητες

Νάσι συχνά στο ύπαιθρο, στον καθαρόν αέρα και όλο βαθείς άναπνοές να παίρνης εκεί πέρα.

Υγεία δίνει το λουτρό, παιδιά μου άγαπημένα. Γι' αούτο λουτρά να κάνετε όλοι σας πέρα ως πέρα, χειμώνα — το λιγώτερο την εβδομάδα ένα και καλοκαίρι — ένα λουτρό τούλάχιστον τη μέρα.

Η ΓΙΑΓΙΑ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 2)

Κυριακής της Τυροφάγου προστι- θεμένων της Τετάρτης και της Πα- ρασκευής της εβδομάδος των Ά- πόκρεω. Καί σκοπός της νηστείας, όπως κηρύττει ή Ιωάννης ή Χρυ- σόστομος, είναι ή δέουσα προπαρα- σκευή δια την μετάληψιν της θείας εύχαριστίας και ή χριστιανικός πα- νηγυρισμός των εορτών. Όχι δέ μίαν φοράν, αλλά συνεχώς κηρύττει ή Χρυσόστομος, ότι νηστεία δεν είναι μόνον ή άποχή από ώρισμένας τρο- φάς, αλλά και — κατ' έξοχην του- το — ή άποχή από τα κακά έρ- γα και ή ένασχόλησις εις το άγαθόν: «Νηστεύεις; Δειξέ το με τα έργα σου. Ποία έργα; Έάν συναντήσις πτωχόν, έλέησέ τον. Έάν ιδής έ- χθρόν, συμπιλώσου μαζί του. Έάν ιδής φίλον σου ευτυχή, να μη τόν φθονήσις. Διότι τι το όφελος όταν δεν τρώγωμεν κρέατα, δαγκώνο- μεν όμως και κατατρώγομεν τους άδελφούς μας;».

Με την προετοιμασίαν αούτην, και πρώτιστα την προετοιμασίαν των καλών έργων, θά άντικρύσωμε την Άνάστασιν, την βασιλείσαν των εορτών του Έλληνικού Χριστια- νισμού, προς την όποιαν λαμπρόν ύμνον έπλεξεν ή Φραγκίσκος Σκου- φος, ή έπιφανής Έλλην ρήτωρ του δεκάτου έβδόμου αιώνας: «Στρα- φήτε, ώ Χριστιανοί, να ιδήτε τον δεσπότην Χριστόν, όπου, νικώντας την δύναμιν όλην του θανάτου, ά- νεστήθη τροπαιοφόρος. Καί αν έ- νεστήθη τροπαιοφόρος. Καί αν έ- νικράνθητε εις το πάθος, χαρήτε τώρα εις τον θρίαμβον. Ίδέτε όχι πλέον άκάνθα, αλλά άστέρες του στεφανώνουν την κορυφήν. Δεν τρέ- χει πλέον αίμα αλλά δόξα από τες πληγές. Δεν φαίνεται, ως το πρότερον, γυμνός εις ένα ξύλον, αλλά, στολισμένος με τα κάλλη του ούρανοϋ, άκτινοβόλος αστρά- πτει....».

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 15)

Δεν έχει άλλωστε να πάθη τίποτε, για- τί σε λίγο διάστημα στην θέσι του κοι- μένου ποδιού, θά φυτρώσι άλλο καινούρ- γιο. Το ίδιο συμβαίνει και με τις σαύρες. Άν πιάσωμε μιά σαύρα από την ουρά, θά ίδουμε την ουρά της να κόβεται και το έρπετό να φεύγει και να σώζεται. Άν θέλι να εξετάσι κανείς έναν — ένα τους τρόπους άμυνας και έπιθέσεως των ζώων δεν θά τελειώση ποτέ. Γιατι, όπως είπαμε, κάθε είδος έχει και τους όποιους του. Στον άγώνα της ζωής καθημερινώς χι- λιάδες και εκατομμύρια θυσιάζονται τα άτομα. Η Φύσις όμως δεν ένδιαφέρει για αούτα. Ένδιαφέρεται να διατηρηται και να συνεχίζεται ή ζωή. Καί αούτο πάντοτε γίνεται.

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

Ο ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο παιδικός κόσμος είναι σαν το ευάι- σθητο λουλούδι. Δεν χρειάζεται βάρβαρο χέρι για την περιποίησι του. Όφείλωμε να κατανοήσωμε όλοι μας τον κόσμο αυτόν που λέγεται παιδί. Έτσι μόνο θά δημιουργήσωμε γερούς άνθρώ- πους, χρήσιμους για την κοινωνία.

ΠΕΣΤΑΛΟΤΣΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΚΟΡΑΗ 8 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 222.846

Τώρα το καλοκαίρι στις διακοπές σας χρειάζονται βιβλία για να περνάτε ευχάριστα τις ώρες σας και να μάθετε ωφέλιμα πράγματα. Έχουμε τα καλύτερα παιδικά βιβλία γραμμένα από τους καλύτερους συγγραφείς και πλούσια εικονογραφημένα από τους καλύτερους ζωγράφους. Ζητήστε τα από όλα τα βιβλιοπωλεία της Ελλάδος ή γράψτε μας να σας στείλουμε τον γενικό κατάλογο μας για να διαλέξετε το κατάλληλο για την ηλικία σας. Τα βιβλία στέλλονται με τιμήν του καταλόγου μας ελεύθερα ταχυδρομικών.

1) ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΩΝ

Πολυτελής Σειρά. 35 διάφορα βιβλία. Για παιδιά και εφήβους. Τιμαί από δρχ. 35 και άνω.

2) ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Η πασίγνωστη πολυτελής σειρά μας. 30 βιβλία. Για παιδιά 9—15 ετών. Τιμαί από δρχ. 40 και άνω.

3) «ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΒΙΒΛΙΑ»

Διεύθυνσις: ΑΛΚΗΣ Κ. ΤΡΟΠΑΙΑΤΗΣ

Σειρά βιβλίων Έλλήνων Συγγραφέων. 26 βιβλία. Για παιδιά 8—14 ετών. Τιμαί από δρχ. 25 και άνω.

4) ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑ ΧΙΛΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΣΕ ΔΥΟ ΤΟΜΟΥΣ
Οι βιογραφίες όλων των μεγάλων ανδρών, Έλλήνων και ξένων. Χρήσιμες για κάθε ηλικία.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΝΑ ΣΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

365 ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ — ΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΗΜΕΡΑ

5) «ΤΑ ΚΑΛΑ ΒΙΒΛΙΑ»

Σειρά διαλεκτών βιβλίων Έλλήνων και ξένων συγγραφέων. Έξεδότησαν 32 βιβλία. Για παιδιά ηλικίας 8—14 ετών. Τιμαί από δρχ. 25 και άνω.

6) ΙΔΕΩΔΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

29 εγκυκλοπαιδικά βιβλία. Για παιδιά 10—18 ετών. Τιμή δρχ. 35 έκαστον.
Έκλεκτά βιβλία που περιγράφουν με συναρπαστικό τρόπο εφευρέσεις, ανακαλύψεις, ταξίδια, την ζωή των μεγάλων ανδρών ως ο Μέγας Αλέξανδρος, Ξενοφών, Ιωάννα της Λωρραίνης κλπ.

7) ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΩΡΕΣ

Διεύθυνσις: Γ. Σ. ΒΛΕΣΣΙΑΣ

Σειρά 10 βιβλίων Έλλήνων και ξένων συγγραφέων. Για παιδιά 8—14 ετών. Τιμαί από δρχ. 25 και άνω.

8) ΧΡΥΣΑ ΒΙΒΛΙΑ

34 βιβλία. Με τα γνωστά κλασικά παραμύθια των Γκρίμ, Άντερσεν κλπ. με πολύχρωμες εικόνες. Για παιδιά 5—8 ετών. Τιμή δρχ. 20—25 έκαστον.

9) ΒΙΒΛΙΑ ΘΑΥΜΑ

32 βιβλία με ιστοριούλες και παραμύθια με πολύχρωμες εικόνες. Για παιδιά 4—8 ετών. Τιμή δρχ. 14 έκαστον.

10) 60 ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ ΒΙΒΛΙΑ

Με ωραίες εικόνες. Για παιδιά από 4—10 ετών σε σχήμα μεγάλο ή μικρό με πάμφθινες τιμές από 5—10 δρχ. έκαστον. Στις παρακάτω έπτά σειρές:

- α) Βιβλία «τηλεόρασις» (διηγήματα-ιστοριούλες).
- β) Τα κουκλάκια μας (χαρτοκοπτική). Και επί πλέον ένα διήγημα.
- γ) Τα όμορφα βιβλία (διηγήματα-ιστοριούλες).
- δ) Βιβλία ζωγραφικής (ζωγραφική).
- ε) Μικρή βιβλιοθήκη (ιστοριούλες).
- στ) Εικονογραφημένα αινίγματα (αινίγματα και παιγνίδια με εικόνες).
- ζ) Μικρά, Μεσαία και Μεγάλα Πολύχρωμα (ιστοριούλες, παραμυθία, ποιηματάκια).

11) ΒΙΒΛΙΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

6 Βιβλία Παιχνίδια για παιδιά 4—6 ετών. Τιμή δρχ. 20.

12) ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΖΩΗ

20 Έγκυκλοπαιδικά βιβλιάρια πολύχρωμα εικονογραφημένα. Τιμή δρχ. 8 έκαστον.

★

Για μεγάλους και μικρούς συνιστώμεν ιδιαίτερως τις δύο παρακάτω βιβλιοθήκες μας:

1ον ΓΝΩΡΙΣΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

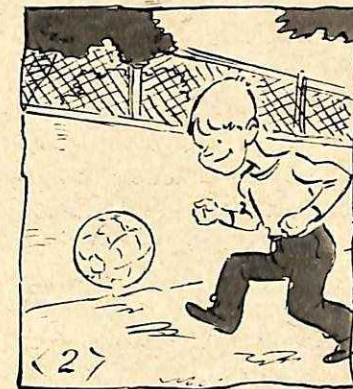
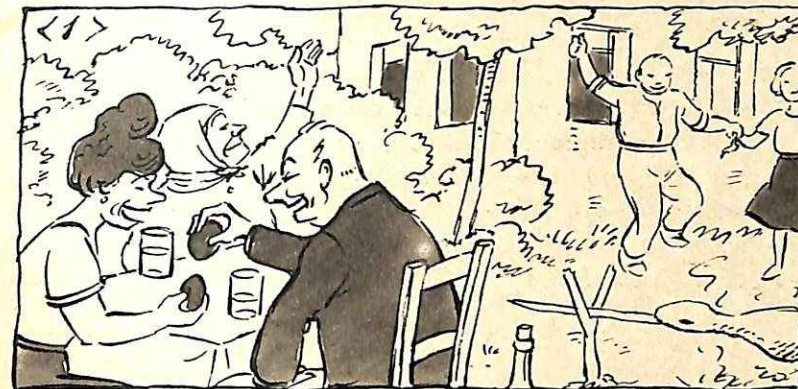
Σειρά πολυτελών Τουριστικών Λευκωμάτων. 22 διάφορα βιβλία σε μεγάλο σχήμα για τους διάφορους αρχαιολογικούς και τουριστικούς τόπους μας. Κυκλοφορούν σε 4 διάφορες γλώσσες. Τιμή δρχ. 45 έκαστον.

2ον ΕΚΛΑΪ-ΚΕΥΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Πολυτελείς εκδόσεις. 22 ογκώδεις τόμοι που εκλαϊκούν την επιστήμη στους διάφορους τομείς της. Έκαστον βιβλίων διαπραγματεύεται ανεξάρτητον θέμα.

Τὸ Πάσχα τοῦ Ριρή

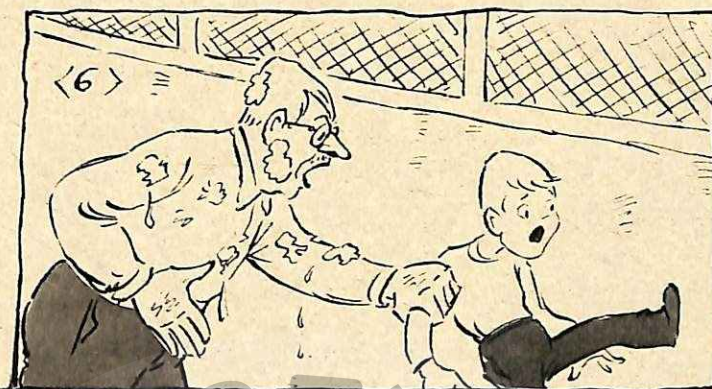
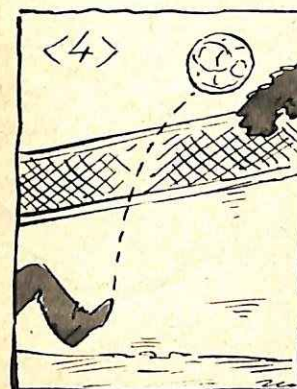
Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

Μέσ' στην αλλη του κύρ' Κωστή
έχουνε πανηγύρια.
Ψήρουν άρνιά, τσουγκράνε αυγά
κι αδειάζουνε ποτήρια!

“Όμως ο γίόκας του ο Ριρή
ἀπ' έξω τριγυρνάει
κι ουτε στιγμή τή μπάλλα του
δέν παύει νά κλωτσάη.

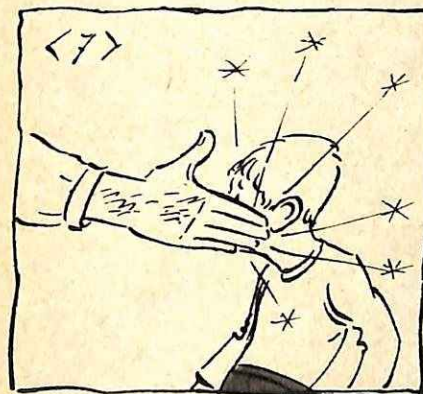
Κι ο κύρ Κωστής ἀπ' την αλλη:
—“Άσε τή μπάλλα. Φτάνει.
Φοβάμαι με τους πήδους της
ζημιά πώς θα μās κἀνη.

Μά πού νά νοιώση ο Ριρή,
με την ξερή κεφαλα του...
Και ξάφνου πάνω απ' την αλλη
όρμάει τώρα η μπάλλα του,

και πέφτει από ψηλά, πού λές,
και κάνει καραμπόλα
σε μιὰ πιατέλλα με αυγά
και κράτς... τὰ σπάζει όλα!

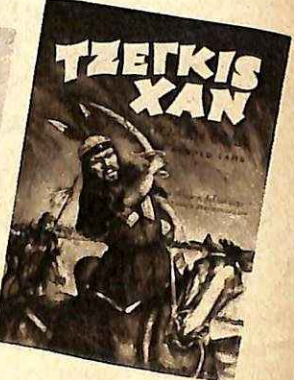
Πετιέται τότε ο κύρ' Κωστής
καταπιτσιλισμένος,
τρέχει, τσακώνει το Ριρή
σά γάτος άγριεμένος.

κ' εὐθὺς με την παλάμη του,
μέσ' στον πολὺ θυμό του,
«Χριστὸς Ἀνέστη» ἔκανε
πάνω στο μάγουλό του!...

Κι ὄλη τή μέρα ὕστερα
τὸν ἄφησε ἀνηστέια,
γιὰ νὰ μὴν κἀνη ἄλλη φορὰ
ποτέ μιὰ τέτοια ἀστεία.

Μπροστά του ἄρνι, κουλούρια, αυγά
κι ουτε νὰ δοκιμάση!...
Κ' ἔτσι ἓνα Πάσχα πέρασε,
πὸν δὲ θὰ τὸ ξεχάση.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

